

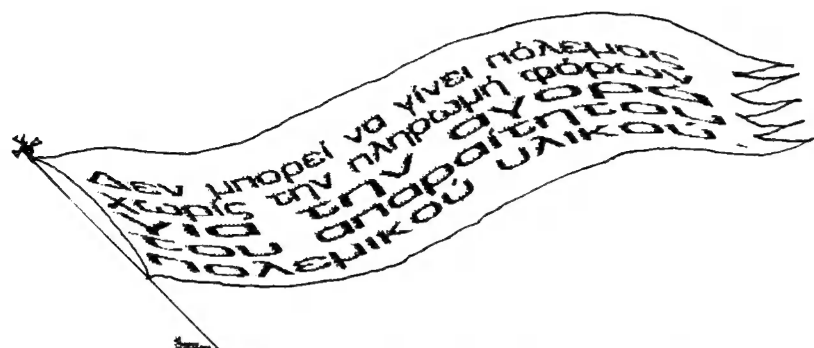
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

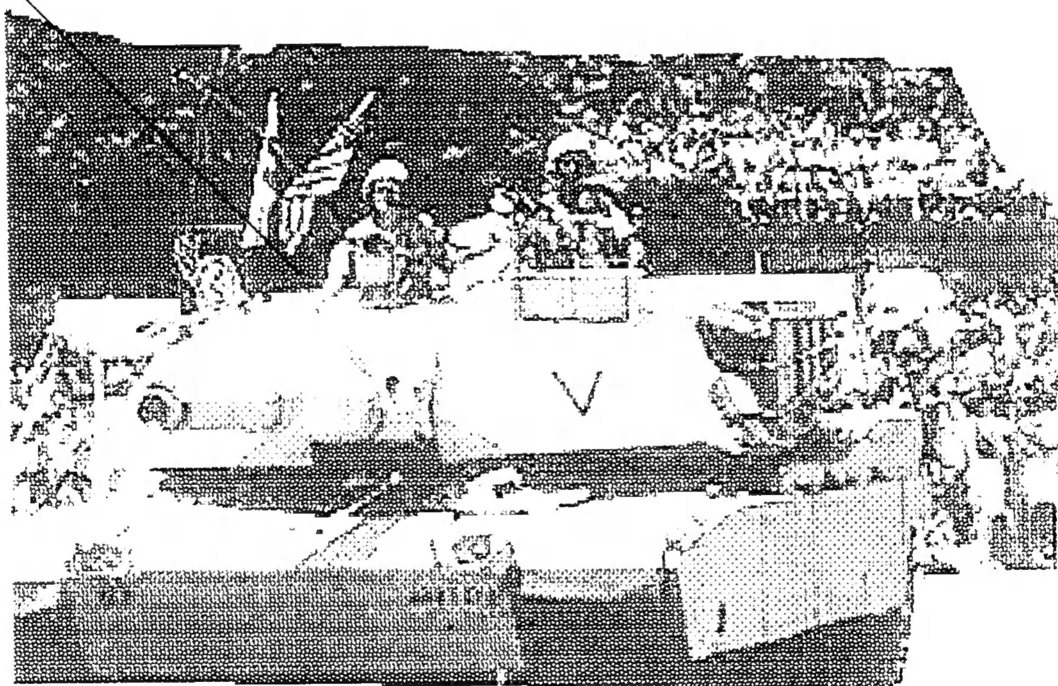

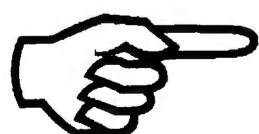
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Η άμεση και χωρίς όρους απελευθέρωση του
ΝΙΚΟΥ ΜΑΖΙΩΤΗ
είναι χρέος τιμής για όλους μας !

ΑΘΗΝΑ 28 ΦΛΕΒΑΡΗ 1998 - τεύχος 149

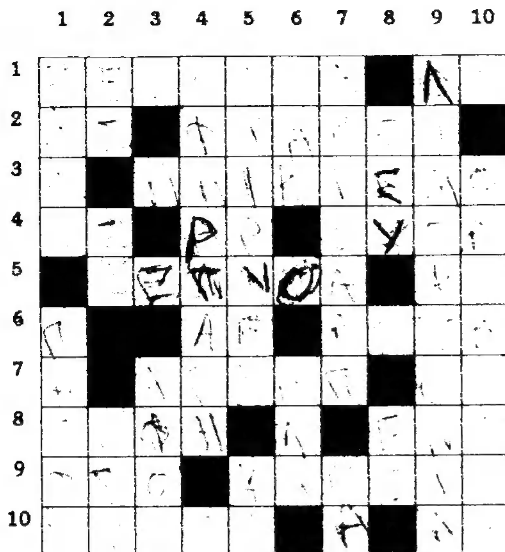

Εσύ, πλήρωσες;

Σταυρόλεξο νο.62

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.**Τρομοκρατική οργάνωση - Νότα. **2.**Γαλλικό άρθρο - Σημαίνει «ως εδώ και μη παρέκει». **3.**Συχνά τον χρησιμο ποιεί η 1 οριζόντια σαν μέσο προώθησης των επιδιώξεών της. **4.** Όμοια σύμφωνα - Κι άλλα δυο όμοια - Εδώ μπορεί να αναστρέφεται, αλλά στα ποτάμια και στην ιστορία αυτό είναι αδύνατον. **5.**Είναι συχνά τα συνθήματα των συνδικαλιστικών κινητοποιήσεων - Το 23 με γράμματα. **6.**Μορφή καπιταλιστικής οργάνωσης - Πορεία καραβιού. **7.** Ηπειρώτικη πόλη με ανήφορο, κανέλλα και γαρύφαλλο (ανάποδα) - Ουδέτερο μετοχής συνδετικού ρήματος. **8.**Χαρακτηρισμός ρήσεως - Αντιθετικός σύνδεσμος. **9.**Μισό ξεπούλημα - Η άρνηση του «κάποιος». **10.**Ρήμα που εκφράζει την ενέργεια του ρολογιού (τουλάχιστον του παλιού κουρδιστού ρολογιού) - Συνοδευόμενο από παρατατικό εκφράζει την αδύνατη υπόθεση.

ΚΑΘΕΤΑ : **1.**Αρχικά συμμορίας πρεζεμπόρων, κλεφτών, προαγωγών και φονιάδων - Η πιο ακροδεξιά, μη-ακροδεξιά σημερινή οργάνωση. **2.**Σαν πρώτο συνθετικό κάποιας λέξης αρνείται το δεύτερο - Το 260 με γράμματα - ... Πολιτίκ, ονομαζόταν η πολιτική της Δυτικής απέναντι στην Ανατολική Γερμανία, πριν το 1989. **3.**Σημαίνει «απ' τη στιγμή» ή «απ' το σημείο που...». **4.**Μέθοδος απόκτησης ψήφων. **5.**Μ' αυτό το όνομα έμεινε γνωστός ο Χανς Κάσπαρ Σμιτ - Την βρίσκουμε στα Δωδεκάνησα. **6.**Συμπλέκει γλωσσικά (ανάποδα) - Επιφώνημα ρεμπέτικων τραγουδιών. **7.**Όταν είναι άλογα, είναι και παράλογα (ανάποδα) - Δείχνει. **8.**Προσωπική αντωνυμία - Αρχικά, που σε παλιότερα έγγραφα σήμαιναν «φέτος». **9.**Ποινή που επιβάλλει το διεθνές κεφάλαιο σε πάμπολλους λαούς που δεν έχουν, βέβαια, διαπράξει κανένα έγκλημα. **10.**Είναι συχνά το μέσο, ποτέ όμως ο σκοπός, των αγώνων των Αναρχικών.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοση του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

...έτσι απλά...

Του Romeu, απ' την ισπανική El País (15/2/98)

Λύσεις προηγουμένου σταυρολέξου (τεύχος 147, νο.61)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Μ	Π	Α	Κ	Ο	Υ	Ν	Ι	Ν	■
2	Α	Ι	Τ	Ι	Ο	Σ	■	Σ	Τ	Ο
3	Λ	Ο	Υ	Τ	Σ	Ε	Τ	Τ	Ι	■
4	Α	Τ	Α	■	Α	■	Ι	Ο	■	Λ
5	Τ	Ρ	■	Κ	■	Κ	Α	Ρ	Ν	Ο
6	Ε	■	Τ	Α	■	Ι	■	Ι	Ο	Σ
7	Σ	Υ	■	Λ	Ε	■	Η	Α	Μ	■
8	Τ	Ρ	Ι	Α	Δ	Α	Σ	■	Ο	Ι
9	Α	Ν	Α	Μ	Ν	Η	Σ	Ε	Ι	Σ
10	■	Α	Ν	Ι	Ε	Ρ	Ε	Σ	■	Τ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

24 Subat 1998

Sayin Konsolos,

Izmir Savas Karsitlari Dernegi baskani olarak vicdani retci Nikos Maziotis'in siddet iceren eylemler duzenlemekle suclanarak tutuklandigini ve su anda Korydallos Merkezi Cezaevi'nde tutuldugunu ogrenmis bulunmaktayìz. Nikos Maziotis aleyhine gosterilen delillerin Yunan kamuoyunca da supheli bulundugu ifade edilmektedir. Bu suphenin bir an once ortadan kaldirilacagini ve suclulugu gercek delillerle kanitlanmadikca Nikos Maziotis'in serbest birakilacagini umit ediyoruz.

Bir Vicdani retci olan Nikos Maziotis'in vicdani red konusundaki tutarli direnisini askerlik yapmayacagini acikladigi 1991 yilindan bu yana saygi ve duyarlilikla izledik. Halklar arasinda gercek bir barisin saglanmasi ancak halklarin birbirlerine dusmanlik beslememeleri ve birbirleriyle savasmayi kabul etmemeleri halinde mumkundur. Bu nedenle Nikos Maziotis'in askerlik yapmayì reddetmesini tamamen baristan yana bir tavir olarak goruyor ve destekliyoruz. Turkiyeli savas karsitlari olarak vicdani red hakkinin Turkiye'de de taninmasini istiyoruz. Bu nedenlerle Nikos Maziotis ile ilgili gelismeleri bundan sonra da yakindan ve dikkatle izlemeye kararliyiz.

Ayni zamanda, Chios adasinda tutuklu bulunan Yorgos Vlassopoulos adli politik mahkumun can guvenliginden endise edildigini ogrenmis bulunmaktayiz. Bu konuda evrensel insan haklari temelinde bicimlenen kaygimizi bilmenizi istiyoruz ve adi gecen tutuklunun can guvenligi konusundaki endiselerin bir an once giderilecegini umit ediyoruz.

Saygilarimla

Vedat Zencir

Izmir Savas Karsitlari Dernegi

Yonetim Kurulu Baskani

24 Φλεβάρη 1998

Κύριε Πρόξενε,

Ο Σύλλογος Αρνητών Πολέμου πληροφορήθηκε την φυλάκιση του Νίκου Μαζιώτη, αρνητή στράτευσης, και τον εγκλεισμό του στον Κορυδαλλό. Όπως ενημερωθήκαμε, δεν υπάρχουν στοιχεία σοβαρά εναντίον του. Ελπίζουμε ότι, αν δεν αποδειχτεί η ενοχή του, θα αφεθεί ελεύθερος.

Παρακολουθήσαμε, από το 1991, με ενδιαφέρον και σεβασμό την στάση του Ν. Μαζιώτη. Η φιλία μεταξύ των λαών μπορεί να αναπτυχθεί μόνο αν οι λαοί αρνηθούν να πολεμήσουν ο ένας ενάντια στον άλλο. Θεωρούμε την στάση του, στάση υπέρ της ειρήνης και τασσόμαστε αλληλέγγυοι.

Σαν αρνητές του πολέμου, απαιτούμε να αναγνωριστεί και στην Τουρκία το δικαίωμα της άρνησης στράτευσης. Γι' αυτό παρακολουθούμε τις εξελίξεις γύρω από το θέμα του Νίκου Μαζιώτη.

Ενημερωθήκαμε επίσης ότι κινδυνεύει η ζωή του πολιτικού κρατούμενου Γιώργου Βλασσόπουλου, που βρίσκεται στις φυλακές Χίου. Θέλουμε να σας εκφράσουμε την ανησυχία μας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και ελπίζουμε ότι θα κινηθείτε για να καθησυχάσετε αυτές τις ανησυχίες μας, ώστε να εξασφαλισθεί η ζωή και η ακεραιότητα του συγκεκριμένου κρατούμενου.

Με τιμή,

Vedat Zencir

Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου

του Συλλόγου Αρνητών Πολέμου Σμύρνης.

Ο Γιώργος Βλασσόπουλος παραμένει αιχμάλωτος του κράτους. Θα τον αφήσουμε;

Στις φυλακές Χίου έχει κλειστεί, από τις 29/1/1998 ο σύντροφος Γιώργος Βλασσόπουλος, μετά την απόρριψη της αίτησής του (στις 28/1/98 από το Τριμελές Εφετείο Αθήνας, πρόεδρος του οποίου ήταν η Στ. Βρυώνη, δικαστές οι Χ. Ανάγνου και Δ. Παπαντωνοπούλου και εισαγγελέας ο Καρούτσος), να ανασταλεί η εκτέλεση της ποινής, αφού εκκρεμεί στον Άρειο Πάγο η αναίρεσή του,.
Η απόφαση αυτή του εφετείου δεν ήταν παρά μια ακόμη επιβεβαίωση του τρόπου με τον οποίο η εξουσία αντιμετωπίζει τους νόμους που φτιάχνει η ίδια : Οι δικαστές του εφετείου έγραψαν τους νόμους στα παλιά τους παπούτσια. Άρκεσε μια απλή «κουβεντούλα» του επικεφαλής των δυνάμεων της «αντι»-τρομοκρατικής (που είχαν κατακλύσει τους χώρους του Αμπασαντέρ) με την πρόεδρο, για να πει, αυτολεξεί και εις επήκοον όλων των παρισταμένων, στον αιτούντα : «...τα γκαζάκια, όμως, κ. Βλασσόπουλε, ξέρετε να τα βάζετε» (!!!). Η Βρυώνη, βέβαια, δεν ήταν «αδιάβαστη». Ήξερε και την δικογραφία (στην οποία δεν υπάρχει καμμιά αναφορά σε «γκαζάκια»)... Ήξερε και τον νόμο που ρητά ορίζει πως, όταν εκκρεμεί η αναίρεση, η εκτέλεση των εφετειακών και των πρωτοδίκων αποφάσεων αναστέλλεται... Ήξερε, όμως, και πώς, αν δεν έκανε το κέφι της «αντι»-τρομοκρατικής, θα ήταν αναγκασμένη ν' αποχαιρετήσει την προαγωγή της !

Το κράτος απειλεί τον Γιώργο Βλασσόπουλο. Θα το επιτρέψουμε ;

«Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΗ ΗΛΙΑΧΤΙΔΑ ΠΟΥ ΔΙΑΠΕΡΝΑ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΠΟΥΝΤΡΟΥΜΙΑ. Δικαστικές φυλακές Χίου. 16-2-98, πρωί : Οι ανθρωποφύλακες λιώνουν κυριολεκτικά στο ξύλο τον Αλβανό κρατούμενο Ζίπερ Λέσι του Μουσταφά, αφού προηγουμένως αρνούνται να του δώσουν τα χρήματα που του έχουν σταλεί... 50 περίπου φυλακισμένοι Αλβανοί, Πολωνοί, Ρώσοι και ανάμεσά τους 6 «Ρωμιοί» αρνούνται να δεχθούν συσσίτιο και να μπουν στα κελιά τους ωσότου έρθει γιατρός να δει τον κακοποιημένο άνθρωπο... Ο αναρχικός Γ. Βλασσόπουλος (ο μόνος φυλακισμένος για την εξέγερση του Πολυτεχνείου '95), δέχεται προσωπική απειλή από τους ανθρωποφύλακες για την έμπρακτη αλληλεγγύη του : «<u>είσαι στα μαύρα κατάστιχα και θα τα πούμε αργότερα</u>», ενώ από τον διευθυντή των φυλακών ακούγεται ότι «είναι αδιανόητο Έλληνας να στέκεται στο πλευρό "αυτής της πλέμπας" που λέγονται Αλβανοί και ότι αυτό είναι υποκίνηση και στάση...». Ο Αλβανός κρατούμενος σε άθλια κατάσταση - μετά από ώρες - μεταφέρεται στο νοσοκομείο και οι αλληλέγγυοι φυλακισμένοι επιστρέφουν στα κελιά τους... *...Αυτή όμως που δεν μπορεί να κλειστεί σε κανένα κελί και να εξαφανιστεί, είναι η Ανθρώπινη Αξιοπρέπεια, η Αλληλεγγύη και το Πάθος για την Ελευθερία που δεν έχουν ούτε χρώμα, ούτε φυλή.* — ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΑΝΑΡΧΙΚΩΝ ΟΜΑΔΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΥΜΟΡΦΗ ΔΡΑΣΗ».
Ξέρουμε πως η εξουσία έχει τα μέσα να πραγματοποιήσει τις απειλές της και να «τα πει αργότερα» με όποιον έχει «γραμμένον στα μαύρα κατάστιχα»...
Ξέρει, ωστόσο, κι η εξουσία πως, ό,τι και να κάνει, δεν θα μπορέσει να καταστρέψει αυτό που είναι ανίκανη να κατανοήσει : ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ, ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ, ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ.

Οι τρομοκράτες δεν μπορούν να μας τρομάξουν.

Αυτοί δεν έχουν να κερδίσουν τίποτα. Αυτοί έχουν να χάσουνε τα πάντα.
Εμείς δεν έχουμε να χάσουμε τίποτα. Και θα κερδίσουμε όλον τον κόσμο.

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΜΑΘΕΙ ΠΩΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΔΡΑ ΑΤΙΜΩΡΗΤΑ !!!

Κι η τιμωρία του θα είναι ο θρίαμβος της Ανθρώπινης Αξιοπρέπειας, της Αλληλεγγύης, του Πάθους για την Ελευθερία, της ΑΝΑΡΧΙΑΣ !
Τα θλιβερά όντα, που σήμερα συλλαμβάνουν τον Γιώργο, το Νίκο, τον Κώστα, τους 3 της φοιτητικής εστίας... τα θλιβερά όντα, που σήμερα δικάζουν τους 6.000 αγρότες και τους δεκάδες χιλιάδες μετανάστες... τα θλιβερά όντα, που σήμερα νομίζουν πως, νομοθετώντας, έγιναν «κύριοι» του σύμπαντος... ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΑ ΝΑ ΧΑΘΟΥΝ.
Μαζί τους, θα χαθούν κι όλοι εκείνοι που ΣΩΠΑΙΝΟΥΝ μπροστά στα εγκλήματα των εξουσιαστών.
Το τέλος τους θά 'ναι φριχτό. ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΘΑ ΤΟ ΕΠΙΤΑΧΥΝΟΥΜΕ.

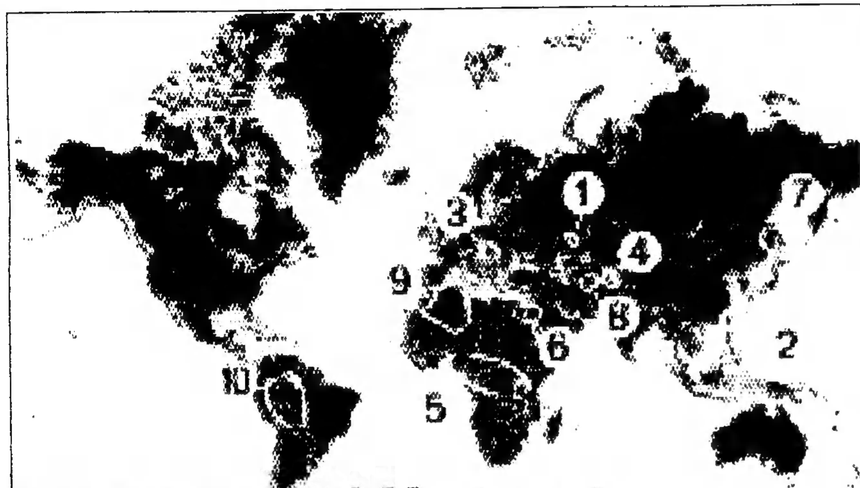
Μπορούν ν' αρχίσουνε να τρέμουν.

**ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΒΛΑΣΣΟΠΟΥΛΟ
ΚΑΙ Σ' ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ !!!**

Αθήνα, 20 Φλεβάρη 1998
ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ «Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ»
ΑΝΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ / ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΜΑΥΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

War games: 1998...

1998: Παιχνίδια πολέμου...

Potential world hot spots

1. Κασπία Θάλασσα
2. Κίνα - Ταϊβάν
3. Βαλκάνια
4. Ινδία - Πακιστάν - Σύνορα Κίνας
5. Κεντρική Αφρική
6. Ισλαμικός Φονταμενταλισμός (Σαουδική Αραβία - Αίγυπτος)
7. Χερσόνησος Κορέας
8. Αφγανιστάν
9. Αλγερία
10. Ναρκοπόλεμοι Νότιας Αμερικής (Κολομβία - Περού).

Η Hillary, η Paula, η Monica και - φυσικά - ο Bill...
Ιδίως αυτός ο τελευταίος...
Δεν τους αρέσουν μόνο τα ερωτικά παιχνίδια. Τους αρέσουν και κάποια άλλα παιχνίδια.
Ιδίως του τελευταίου...
Παιχνίδια πολύ επικίνδυνα...
Βλέπετε, πριν ακόμη «γνωρίσει το σώμα του» (κάπως έτσι δεν τα λέει η ψυχολογία;), πριν ακόμη ωριμάσει σεξουαλικά, ο Bill - τότε, ο μικρός Bill - διάβαζε πολύ... κι έβλεπε πολύ τηλεόραση...
Διάβαζε «Captain Blake», διάβαζε τις ηρωϊκές περιπέτειες του David Crocket, διάβαζε μετά μανίας το έπος του Popeye, ρουφούσε κυριολεκτικά τον πολιτισμό της πατρίδας του μέσα απ' τις σελίδες του Mickey Mouse, του Superman, του Spiderman...
Μα - θα μας πείτε - σ' όλα τα παραπάνω αριστουργήματα του πνεύματος, δεν υπάρχουν και πολλά να διαβάσει κανείς. Δεν πειράζει. Στο κάτω-κάτω, ο μικρός Bill δεν ήξερε να διαβάζει (κι ούτε έμαθε ποτέ). Υπάρχουν όμως εικόνες... Και μια εικόνα αξίζει όσο χίλιες λέξεις !
Έβλεπε και τηλεόραση. Έβλεπε τον Λέμυ Κώσιον να ξεπαστρεύει τους κακούς... Έβλεπε τον Τζων Γουαίην να σφάζει και να καίει τους... μοβόρους Ινδιάνους... Τον Ράμπο να θερίζει σαν στάχυα τους... πολεμοχαρείς Βιετναμέζους... Έβλεπε την «Μάχη», την «Αποκάλυψη τώρα», την «Πιο μεγάλη μέρα του πολέμου» κι όλες τις χολυγουντιανές παραγωγές που πάλλονταν από πατριωτικό ενθουσιασμό.
Όταν «άρχισε» λοιπόν «να καταλαβαίνει το σώμα του», άρχισε να το καταλαβαίνει σαν πόλεμο. Πόλεμο με την Hillary, πόλεμο με την Paula, πόλεμο με την Monica...
Για τον Bill, είτε πολεμικά, είτε ερωτικά, όλα ήταν - και είναι - παιχνίδια.

....

Ο Bill Clinton, ωστόσο, δεν διαφέρει από τον «μέσο Αμερικανό» ή, μάλλον, ο «μέσος Αμερικανός» δεν διαφέρει απ' τον Clinton.
Το δείχνουν όλα : η καθημερινή ζωή, η λογοτεχνία, ο κινηματογράφος, η δημοσιογραφία, η πολιτική του προέδρου και των πολιτών της «πιο αναπτυγμένης» χώρας του κόσμου.
Η ενασχόληση των «μέσων Αμερικανών» με τις ερωτικές περιπέτειες του προέδρου τους (και πολλών άλλων παραγόντων της πολιτικής τους ζωής, π.χ. του Newt Gingrich), ενασχόληση που οφείλεται στην απεγνωσμένη ανάγκη τους να καλύψουν - έστω και δι' «εκλεγμένου αντιπροσώπου» - την σεξουαλική τους ανεπάρκεια και την συναισθηματική τους ανωριμότητα. Για τους ίδιους ακριβώς λόγους, μόνο στις ΗΠΑ έγινε δυνατή η παραγωγή κι η κατανάλωση «αριστουργημάτων» του είδους της «Δυναστείας» και του «Payton Place». Η ειδωλοποίηση του Ράμπο, καλύπτει κι αυτή την ανάγκη των Αμερικανών να καλύψουν την ιστορία τους (ιστορία εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, σαν εκείνη της ατομικής βόμβας στη Χιροσίμα και στο Ναγκασάκι και ππών, σαν εκείνη στο Βιετνάμ) με «δάφνες», κατάλληλες μόνο για την αμερικάνικη κουζίνα. Η λογοτεχνία του «μέσου Αμερικανού» (εξαιρούμε τη λογοτεχνία που απευθύνεται στο εκτός ΗΠΑ αναγνωστικό κοινό, π.χ. Τζακ Λόντον, Έρνεστ Χέμινγουαιη, Μπήτνικς κ.λπ., η οποία στον «μέσο Αμερικανό» προκαλεί αηδία) περιορίζεται στα μεταλλαγμένα χελωνονιντζάκια και στον ανούσιο «μεγάλο Γκάτσμπυ». Η δημοσιογραφία τους, εκφράζεται απ' τα «live show» του CNN κι από τις «αναλύσεις» της «USA Today», απ' όπου είναι παρμένος κι ο παραπάνω χάρτης με τους «πιθανούς πολέμους» (φύλλο της 2/1/98)

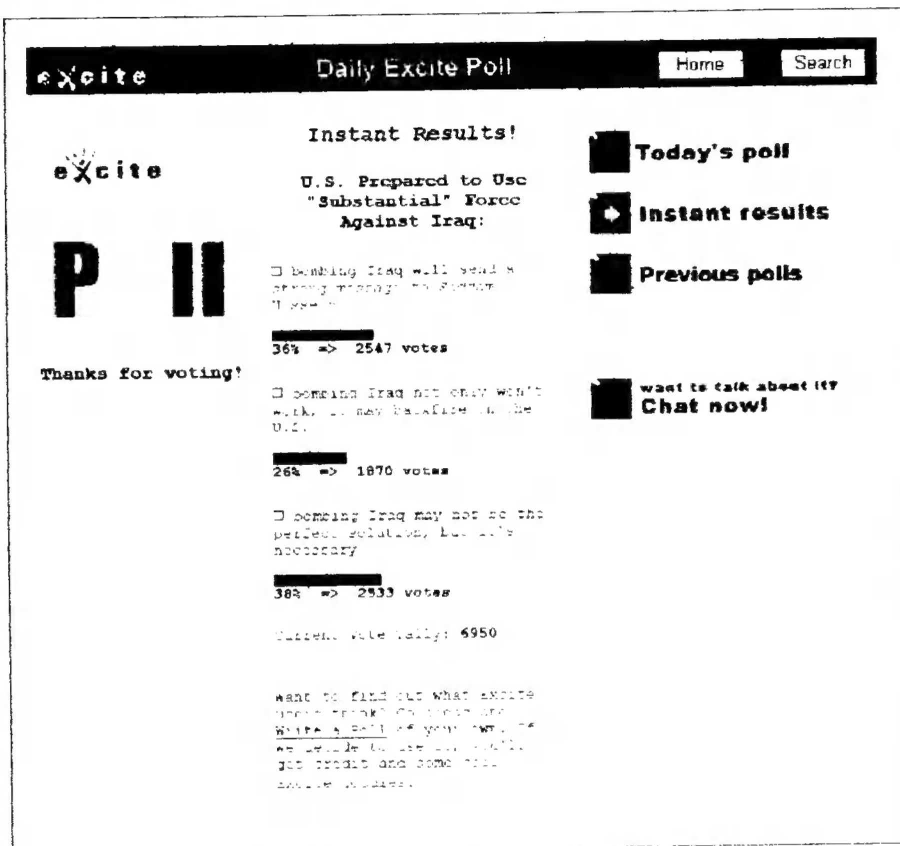
συνέχεια στην επόμενη σελίδα

War games: 1998... 1998: Παιχνίδια πολέμου...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Εντύπωση προκαλεί η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στο Ιράκ από τον χάρτη της USA Today.
Κι' όμως, ήδη απ' το φθινόπωρο του περασμένου χρόνου, το θερμόμετρο στην περιοχή του Περσικού Κόλπου (σε σχέση όχι μόνο με το Ιράκ, αλλά και με το Ιράν) διαρκώς ανεβαίνει.
Η αποφυγή οποιασδήποτε αναφοράς στο Ιράκ από τον χάρτη (όχι όμως κι απ' την σχετική ανάλυση της αμερικάνικης εφημερίδας) φανερώνει - εκτός από πολλά άλλα - και τον βαθμό της ψυχολογικής πολεμικής προετοιμασίας του κοινού των ΗΠΑ, τον Γενάρη του 1998.
Από τότε μέχρι σήμερα, δεν έχει καλά - καλά ένας μήνας και η κατάσταση φαίνεται να έχει μεταβληθεί. Χαρακτηριστική εμφανίζεται η έρευνα που διεξήγαγε το αμερικάνικο ειδησεογραφικό πρακτορείο Reuter, μέσα από τις ηλεκτρονικές σελίδες του Excite.com (http://www.excite.com) στο Internet.
Τρεις είναι οι προτάσεις του Reuter/Excite προς τους ηλεκτρονικούς ψηφοφόρους, που καλούνται να προτιμήσουν μια απ' αυτές:

1. Ο βομβαρδισμός του Ιράκ θα αποτελέσει ένα σαφές μήνυμα προς τον Σαντάμ Χουσσεΐν.
2. Ο βομβαρδισμός του Ιράκ δεν πρόκειται να λύσει κανένα πρόβλημα, αλλά - αντίθετα - ενδέχεται ν' αποτελέσει μπούμερανγκ κατά των ΗΠΑ.
3. Ο βομβαρδισμός του Ιράκ μπορεί να μην αποτελεί καμμιά ουσιαστική λύση, είναι όμως αναγκαίος.

Στις 6/2/98, τα αποτελέσματα της «ψηφοφορίας» είχαν ως εξής:

- Απάντηση 1. 2547 ψήφοι (36%)
- Απάντηση 2. 1870 ψήφοι (26%)
- Απάντηση 3. 2532 ψήφοι (35%)

Παρατηρούμε πως το σύνολο των «ψηφισάντων» φτάνει σε ποσοστό το 97%, πράγμα που δείχνει ότι 3% των απαντήσεων δεν «συμμορφώνονταν» με τις απαιτήσεις του ηλεκτρονικού δημοψηφίσματος.
Παρατηρούμε ακόμη πως - παρά τις διαφημιστικές τρίχες που θέλουν «αλματωδώς αυξανόμενο» τον αριθμό των χρηστών του Internet - ελάχιστοι είναι αυτοί που «ψήφισαν». Μόνο 6949 χρήστες ανταποκρίθηκαν στην πρόσκληση, ποσοστό 0.000026% (!) του πληθυσμού των ΗΠΑ (υπολογίζεται σε 260.000.000 ανθρώπους). Το γεγονός δείχνει ξεκάθαρα το πόσο «αξιόπιστη» είναι η έρευνα του Reuter/Excite, χωρίς να χρειαστεί ν' αναφερθούμε και σε άλλα στοιχεία του (π.χ. κοινωνική ή πολιτική κατανομή των χρηστών του Internet στις ΗΠΑ).
Αν, λοιπόν, δεχθούμε τα αποτελέσματα του ηλεκτρονικού «poll» του Reuter/Excite, το 60% τουλάχιστον των Αμερικανών πολιτών εγκρίνουν τα πολεμικά παιχνίδια της κυβέρνησης των ΗΠΑ και του Bill Clinton.
Πριν δούμε, ωστόσο, αν η δημοσκόπηση αυτή ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα ή αν αποτελεί ένα ακόμη πυροτέχνημα των προπαγανδιστικών μηχανισμών της αμερικάνικης εξουσίας, ας δούμε - όπως σε κάθε καθώς πρέπει αστυνομικό μυθιστόρημα - ποιός ωφελείται.

Ποιά είναι η πολιτική των ΗΠΑ;

Μετά την «κατάρρευση των καθεστώτων του υπαρκτού σοσιαλισμού», που συμβολικά τοποθετείται στα 1989, οι ΗΠΑ - δηλαδή η πολιτικοοικονομική εξουσία της χώρας - αισθάνθηκαν παντοδύναμες.
Το «αντίπαλο δέος» της Σοβιετικής Ένωσης είχε σβησεί απ' τον χάρτη και η διάδοχη Ρωσσία φαινόταν ανίκανη να διεκδικήσει την εφαρμογή των όσων είχαν συμφωνήσει ο Γκορμπατσώφ κι ο Μπους κατά την ιστορική συνάντησή τους στη Μάλτα. Η αμερικανική «κοσμοκρατορία» εκτεινόταν πια σ' όλο τον πλανήτη. Τα αμερικάνικα προϊόντα κυκλοφορούσαν ανεμπόδιστα σ' όλες τις αγορές του κόσμου. Οι τιμές των αγαθών (όχι μόνο των αγαθών που παράγονταν στις ΗΠΑ) καθορίζονταν αποκλειστικά από τις αμερικανικής ιδιοκτησίας «πολυεθνικές». Οι στρατηγοί κι οι αρχηγοί των μυστικών υπηρεσιών των ΗΠΑ μπορούσαν να δηλώνουν φιλάρεσκα: «Κανείς και τίποτε δεν μπορεί να αμφισβητήσει την παγκόσμια ηγεμονία των ΗΠΑ για τα επόμενα 50 χρόνια».
Φυσικά, η αλήθεια, που κρυβόταν - επιμελώς - πίσω απ' τις επινίκιες εκδηλώσεις των Αμερικανών επισήμων, τους ήταν γνωστή. Και δεν ήταν καθόλου ευοίωνη.
Η Ενωμένη Ευρώπη σημείωνε αλματώδεις ρυθμούς αύξησης της βιομηχανικής της παραγωγής και τα ευρωπαϊκά προϊόντα εισέβαλλαν ορμητικά στις αγορές του τρίτου κόσμου, εκτοπίζοντας όλο και περισσότερο τα αμερικανικά.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Κι ενώ στην περιοχή του Ατλαντικού εμφανίζονταν τα πρώτα απειλητικά για τα αμερικάνικα συμφέροντα σύννεφα, η κατάσταση στην περιοχή του Ειρηνικού χειροτέρευε με ανάλογους ρυθμούς.
Η Ιαπωνία αύξανε κι αυτή την παραγωγή της. Οι «μικρές τίγρεις» (Ταϊβάν, Νότια Κορέα, Σιγκαπούρη, Χονγκ Κονγκ...) προχωρούσαν ανεξέλεγκτα σε μείωση των τιμών των προϊόντων τους, κυρίως στον τομέα της μικροηλεκτρονικής και των επικοινωνιών.
Στο «διπλωματικό» επίπεδο, η πολιτική των ΗΠΑ κινήθηκε με κύριο άξονα την επίσπευση της υπογραφής της συμφωνίας για τον «Οργανισμό του Παγκοσμίου Εμπορίου», γνωστότερης ως GATT (General Agreement on Trade and Tariffs = Γενική Συμφωνία Εμπορίου και Δασμών).

WORLD TRADE ORGANISATION
ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

- Ίδρυση : 1 Γενάρη 1995.
- Προήλθε ως αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων του «Γύρου της Ουρουγουάης» (1986 - 1994, «συνομιλίες GATT»).
- Μέλη : 132 χώρες (Σεπτέμβρης 1997)
- Προϋπολογισμός : 93 εκατομ. δολλάρια (1996).
- Προσωπικό κεντρικών γραφείων : 500 άτομα.
- Επικεφαλής : Renato Ruggiero (γεν. δ/ντής).
- Έδρα : Γενεύη, Ελβετία.
- Αποστολή :
  - Επίβλεψη της εφαρμογής της συμφωνίας
  - Φόρουμ εμπορικών διαπραγματεύσεων
  - Παρακολούθηση εθνικών εμπορικών πολιτικών
  - Τεχνική υποστήριξη και εκπαιδευτικά προγράμματα στις αναπτυσσόμενες χώρες
  - Συνεργασία με άλλους διεθνείς οργανισμούς

Παρά την τελική υπογραφή, πάντως, της συμφωνίας για τον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου, η διπλωματία των ΗΠΑ δεν φαίνεται να πετυχαίνει.
Ήδη από τα τέλη του 1990, η αμερικάνικη εξουσία αποφάσισε να καταφύγει στην ωμή βία.
Το πρόσχημα δόθηκε όταν τα στρατεύματα του Ιράκ εισαέβαλαν στο Κουβέϊτ.
Οι ΗΠΑ έσπευσαν να κηρύξουν τον πόλεμο στο Ιράκ.
Η διεθνής κοινότητα, βέβαια, δεν μπορούσε να παραμείνει απαθής.
Στόχος της αμερικάνικης επέμβασης δεν ήταν άλλος από την καταστροφή των πετρελαϊκών αποθεμάτων του Ιράκ. Το πετρέλαιο έπρεπε να καταστραφεί για να μην το πάρουν οι ανταγωνιστές των ΗΠΑ.
Οι ανταγωνιστές των ΗΠΑ (δηλαδή η Ενωμένη Ευρώπη και η Ιαπωνία), αντίθετα, χρειάζονταν απεγνωσμένα αυτό το πετρέλαιο για να μπορέσουν να κινήσουν την βιομηχανία τους. Η συμμετοχή τους στον Πόλεμο του Κόλπου, που ξέσπασε στις αρχές του 1991, αποσκοπούσε στο να εμποδίσουν τις ΗΠΑ να καταστρέψουν τα αποθέματα.
Τελικά, τα κατάφεραν.
Η πολεμική προσπάθεια τέθηκε υπό την αιγίδα του ΟΗΕ. Οι Γάλλοι έστειλαν αεροπλάνα, πλοία και χερσαίες δυνάμεις. Άλλες αραβικές χώρες έστειλαν κι αυτές ένοπλα τμήματα κι έθεσαν τα αεροδρόμια και τις βάσεις των χωρών τους «στη διάθεση του ΟΗΕ». Η Ιαπωνία πλήρωσε τα έξοδα...
Οι Αμερικανοί υποχρεώθηκαν να «ρίξουν νερό στο κρασί τους», να σταματήσουν την προέλαση τους στο ιρακινό έδαφος, να υποχωρήσουν στα πριν την εισβολή σύνορα του Κουβέϊτ και να αρκεστούν στην επιβολή ενός εμπάργκο στο Ιράκ.
Έτσι, παρά την «στρατιωτική νίκη» τους στο Ιράκ το 1991, οι ΗΠΑ δεν έχουν κερδίσει τον πόλεμο, αφού δεν κατάφεραν ούτε τον άμεσο (την καταστροφή του ιρακινού πετρελαίου) ούτε τον απώτερο στόχο τους (δηλαδή την καταστροφή των βιομηχανιών που ανταγωνίζονται την δική τους).
Όπως δείχνουν τα πράγματα, όμως, δεν το έχουν βάλει κάτω.
Η καταστροφή του Ιράκ εξακολουθεί να είναι θέμα άμεσης προτεραιότητας για την αμερικάνικη πολιτική.
Και η επιστροφή των στρατευμάτων τους στην περιοχή του Περσικού Κόλπου (όπου, βέβαια, τα όνειρά τους ξεπερνούν τα όρια του Ιράκ) μεθοδεύτηκε συστηματικά όλα αυτά τα χρόνια

- Με τις συνεχείς παρεμβάσεις της, η αμερικανική πολιτική κατάφερε, όχι απλώς να διατηρήσει όλα αυτά τα χρόνια το εμπάργκο, αλλά και να το σκληρύνει, σε τέτοιο βαθμό, ώστε ακόμη και κάποιοι φίλοι των ΗΠΑ να μιλούν πια για γενοκτονία σε βάρος του ιρακινού λαού.
- Παρά τις διακηρύξεις της ηγεσίας των ΗΠΑ, οι μυστικές υπηρεσίες της έκαναν ό,τι μπορούσαν για να διατηρήσουν τον Σαντάμ Χουσσεΐν στην εξουσία και, μάλιστα, εξαγριωμένον, ώστε να μπορούν να τον χρησιμοποιούν ως πρόσχημα της επόμενης εισβολής τους.
- Με τη βοήθεια του ΟΗΕ, κατάφεραν να έχουν το «πάνω χέρι» (σε σχέση μ' όλους τους άλλους) στην «επιτροπή των εμπειρογνωμόνων» που «εξετάζουν τα μυστικά οπλοστάσια του Ιράκ».
- Πλασσάροντας το παραμύθι της «ασθένειας του Κόλπου», κατάφεραν να ανεβάσουν τον πατριωτικό πυρετό των συμπατριωτών τους κι αρκετών εύπιστων Ευρωπαίων.

Και, φυσικά, ετοιμάζονται για τον δεύτερο γύρο...

Άνοιξη 1997 : Αμερικανοί αξιωματικοί εξετάζουν «χάρτη» του Ιράκ φτιαγμένο με άμμο, κάπου στα σύνορα Κουβέϊτ - Ιράκ, στη διάρκεια της πραγματικής άσκησης Desert Punch (Γροθιά της Ερήμου)

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Η στρατιωτική προετοιμασία των ΗΠΑ για την νέα εισβολή στο Ιράκ έχει αρχίσει από την ημέρα της λήξης της πρώτης εισβολής.
Οι σημαντικότερες, ωστόσο, φάσεις αυτής της προετοιμασίας ήταν, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουμε μέχρι στιγμής, δύο:
- Η άσκηση «Desert Punch» («Γροθιά της Ερήμου») και
- Η άσκηση των πεζοναυτών στο ειδικό πεδίο ασκήσεων MOUT (Military Operations on Urban Territory).

DESERT PUNCH

Η άσκηση διεξήχθη στο Κουβέιτ (στα σύνορα προς το Ιράκ) την άνοιξη του 1997.
Βέβαια, το αμερικάνικο Πεντάγωνο ποτέ δεν παραδέχθηκε την παραπάνω «λεπτομέρεια», δηλαδή τον τόπο και την ημερομηνία της διεξαγωγής της πραγματικής άσκησης. Αντί γι' αυτό, ισχυρίσθηκε πως η Desert Punch διεξήχθη τον Απρίλη του 1997 στην Yuma της Arizona. Παραδέχθηκε, ωστόσο ότι οι ασκήσεις έγιναν εκεί, επειδή το έδαφος και οι κλιματολογικές συνθήκες μοιάζουν μ' εκείνες του Ιράκ...
Απ' ό,τι φαίνεται, η «άσκηση» αυτή δεν ήταν στην ουσία μια απλή άσκηση, αλλά η ίδια η εκπόνηση ενός σχεδίου εισβολής (που, με ελάχιστες τροποποιήσεις, είναι και το τελικό).

17/4/1997 : Πιλότοι και πληρώματα ελικοπτέρων, στην Yuma της Arizona, ενημερώνονται για τους σκοπούς της άσκησης.

Σύμφωνα με το Πεντάγωνο, η άσκηση δεν ήταν παρά μια απλή και ρουτινιάρικη «εξομοίωση» αεραπόβασης.
«60 ελικόπτερα της «Group 16» της αεροπορίας των πεζοναυτών ξεκίνησαν από τις βάσεις τους (El Toro και Tustin της California) και, ακολουθώντας διαφορετικές διαδρομές, συναντήθηκαν στο πρόχειρο ελικοδρόμιο που είχαν ετοιμάσει οι χερσαίες δυνάμεις (που είχαν προηγηθεί) στην Yuma».
Κάποια στοιχεία, ωστόσο, διαψεύδουν τους ισχυρισμούς της στρατιωτικής ηγεσίας των ΗΠΑ.
Ο «χάρτης» που φαίνεται στην φωτογραφία της προηγούμενης σελίδας απεικονίζει τμήμα του ιρακινού εδάφους (και μάλιστα σε αρκετό βάθος από την συνοριακή γραμμή) και η φωτογραφία δεν έχει τραβηχτεί στην Αριζόνα, αλλά στο Κουβέιτ.
Όπως φαίνεται από τα στοιχεία που δίνει το ίδιο το αμερικάνικο Πεντάγωνο, η επόμενη φωτογραφία δεν τραβήχτηκε από κάποιον πεζοναύτη, αλλά από τον υπαξιωματικό Jeff Viano του αμερικάνικου πολεμικού ναυτικού. Εύλογα αναρωτιέται κανείς, γιατί δεν χρησιμοποιήθηκε κάποιος φωτογράφος του σώματος των πεζοναυτών (γνωστών για την περιφρόνηση που δείχνουν προς τα άλλα σώματα των ενόπλων δυνάμεων της χώρας τους). Η απάντηση δίνεται εύκολα : Η Desert Punch (και η πραγματική που διεξήχθη στο Κουβέιτ, και η παραπλανητική που διεξήχθη στην Αριζόνα) ήταν άσκηση μεγάλης κλίμακας και διακλαδική, στην οποία συμμετείχαν επιπελείς και μονάδες όλων των κλάδων και σωμάτων των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ.

Τα CH-53 («Sea Stallions») των πεζοναυτών έχουν προσγειωθεί στην Yuma. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Πενταγώνου, η φωτογραφία τραβήχτηκε απ' τον υπαξιωματικό 2ης κλάσης του Αμερικανικού Ναυτικού, Jeff Viano.

17/4/1997 : Πιλότοι των πεζοναυτών ανεφοδιάζουν τα ελικόπτερά τους με καύσιμα στην Αριζόνα

Σκοπός της άσκησης στην Yuma ήταν η προετοιμασία των δυνάμεων (όχι μόνο πεζοναυτών), που συμμετείχαν, για την εκτέλεση διαφόρων αποστολών ρουτίνας (π.χ. ανεφοδιασμός σε καύσιμα, γρήγορη επιβίβαση στα ελικόπτερα και αποβίβαση από αυτά σε συνθήκες μάχης.
Σκοπός της άσκησης στο Κουβέιτ ήταν η εκπόνηση του σχεδίου εισβολής στο Ιράκ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

ΓΕΝΑΡΗΣ 1998 : Η ΤΕΛΙΚΗ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ

«MOUT» είναι τα αρχικά των λέξεων Military Operations on Urban Territory, δηλαδή Στρατιωτικές Επιχειρήσεις σε Πόλη. Ο όρος περιγράφει την κατάληψη και κατοχή κάποιας «εχθρικής» πόλης από τις «φίλιες» δυνάμεις, αλλά και την άμυνα μιας πόλης στην περίπτωση «εχθρικής» εισβολής.

Η άσκηση Urban Warrior, που διεξήχθη τον Γενάρη του 1998, αφορούσε ειδικότερα την κατάληψη και κατοχή ιρακινών πόλεων από τους Αμερικάνους πεζοναύτες.

Η άσκηση, που άρχισε στις 16/1/98 και κράτησε περίπου μια βδομάδα, διεξήχθη στο Camp Lejeune στο ανατολικό τμήμα της Βόρειας Καρολίνας.

23/1/1998. Camp Lejeune, Βόρεια Καρολίνα : Οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ «προπονούνται» για την κατάληψη του Ιράκ στο «MOUT».

Πεζοναύτες του λόχου «Charlie» προχωρούν πεζοί καλύπτοντας το «Grizzley» που οδηγεί συνάδελφός τους και καλυπτόμενοι απ' αυτόν. Το «Grizzley» είναι ένα απ' τα «μικρά τακτικά οχήματα μάχης» που δοκιμάζουν οι πεζοναύτες στα πλαίσια του «Urban Warrior» ή του «Πολεμιστή της Πόλης», δηλαδή του ειδικού προγράμματος δοκιμής νέων όπλων και τεχνικών μέσα σε πόλη. Οι πεζοναύτες ανήκουν στην Special Purpose Marine Air-Ground Task Force (Ομάδα Κρούσης Πεζοναυτών Ειδικών Αποστολών Αέρος-Εδάφους) που εδρεύει στο Quantico της Βιρτζίνια και στον λόχο «Charlie» του 1ου τάγματος του 6ου συντάγματος πεζοναυτών που εδρεύει στο Camp Lejeune. Σύμφωνα με τα όσα αποκαλύπτει το αμερικάνικο Πεντάγωνο στο κείμενο που συνοδεύει την φωτογραφεί, «η επιχείρηση υποστηρίζεται από την "2η εκστρατευτική ομάδα πεζοναυτών", δηλαδή απ' την ομάδα που θα αποτελέσει την αιχμή του δόρατος της αμερικάνικης εισβολής στο Ιράκ. Η σειρά «πειραματικών ασκήσεων» Urban Warrior διεξάγεται τακτικά υπό την επίβλεψη του U.S. Marine Corps Warfighting Laboratory (Εργαστήριο Πολεμικής Τεχνικής του Σώματος Πεζοναυτών των ΗΠΑ).

Η ιστορία του ίδιου του Camp Lejeune είναι ενδεικτική των προθέσεων της στρατιωτικής και πολιτικής ηγεσίας των ΗΠΑ : Το στρατόπεδο ιδρύθηκε αμέσως μετά τη λήξη του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου και χρησιμοποιήθηκε για την εκπαίδευση των πεζοναυτών στον «πόλεμο της πόλης», που τότε αφορούσε την διατήρηση της αμερικάνικης κατοχής στις πόλεις της Γερμανίας. Τα χρόνια, όμως, περνούν. Οι εχθροί και οι σύμμαχοι αλλάζουν... Το 1983, το Camp Lejeune γίνεται διάσημο, χάρη σε έναν άλλον πόλεμο, αυτή τη φορά στη Μέση Ανατολή. Συγκεκριμένα, στο Camp Lejeune εκπαιδεύονται και από εκεί ξεκινούν οι Αμερικάνοι πεζοναύτες που εισβάλουν στον Λίβανο, για να προστατεύσουν τα συμφέροντα του «φίλου και συμμάχου» Ισραήλ.

Η «ηλεκτρονική σελίδα» του στρατοπέδου στο Internet, διακηρύσσει πως εκεί εκπαιδεύονται οι αμερικανικές δυνάμεις που «θα πολεμήσουν τον ισλαμικό φονταμενταλισμό» !

Σύμφωνα με το αμερικάνικο υπουργείο άμυνας, η άσκηση Urban Warrior διεξάγεται στο Camp Lejeune κάθε χρόνο. Σκοπός της είναι η δοκιμή και εκτίμηση των νέων πολεμικών τεχνικών και υλικών που παράγει το U.S. Marine Corps Warfighting Laboratory, δηλαδή το Εργαστήριο Πολεμικής Τεχνικής του Σώματος Πεζοναυτών των ΗΠΑ.

Φέτος, όμως, ο «Πολεμιστής της Πόλης» (Urban Warrior) είχε συνδυαστεί με μιαν άλλη πολύ ευρύτερη, διακλαδική άσκηση, την Joint Task Force Exercise 98-1, δηλαδή την Άσκηση Μικτής Δύναμης Κρούσης 98-1, που διεξήχθη από τις 13 Γενάρη μέχρι το τέλος του μήνα σε διάφορα σημεία των Η-ΠΑ. Στην άσκηση πήραν μέρος περισσότεροι από 30.000 άντρες και γυναίκες όλων των κλάδων και σωμάτων των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων.

Σκοπός της άσκησης ήταν η ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ των διαφόρων μονάδων, με σκοπό την «αστραπιαία κινητοποίηση, μεταφορά και ανάπτυξη των μικτών δυνάμεων σε εχθρικό έδαφος, στην περίπτωση κάποιας κρίσης».

Στην άσκηση χρησιμοποιήθηκαν αρκετά νέα και πολλά παλιότερα όπλα, οχήματα, πλοία και αεροσκάφη.

Τα ελικόπτερα AH-1W Super Cobra, τα Grizzleys (τζιπ «ειδικών προδιαγραφών»), τα αποβατικά πλοία LHD1, τα LCAC (Landing Craft Air Cushion - Αποβατικά Οχήματα κινούμενα σε Στρώμα Αέρος, δηλαδή «χόβερκραφτ», τα οποία θεωρούνται ως τα πιο κατάλληλα οχήματα για το αμμώδες έδαφος του νοτίου Ιράκ), τα αεροπλάνα AV-8B Harrier, τα ελικόπτερα CH-53 Sea Stalion, τα ελικόπτερα CH-46E Sea Knight, τα πυροβόλα M-198 (Howitzer) των 155 χιλιοστών (ειδικά σχεδιασμένα για «οβίδες υψηλής εκρηκτικότητας»), οι θωρακισμένες μπουλντόζες μάχης (Armored Combat Earthmover) M-9, τα αυτοκίνητα HTTV (Helo Transportable Tactical Vehicle = (Αερο)μετα-φερόμενο τακτικό όχημα τύπου Helo), η ειδική αμφίβια μπουλντόζα D7G που ανοίγει δρόμο μέσα από τα εχθρικά ναρκοπέδια, τα μέσα άρματα μάχης M-1A1 Abrams, τα τυφέκια M-16A2 που είναι εφοδιασμένα με σκοπευτικό laser υψηλής ακριβείας, τα μεταγωγικά αεροπλάνα C-141 Starlifter, τα κλασσικά C-130 Hertcules, τα «αόρατα βομβαρδιστικά» Stealth, τα F-16, τα F-18, τα F-117 κλπ...

Σε όλα αυτά, θα πρέπει να προστεθούν οι νέου τύπου «έξυπνες» βόμβες, τα τηλεκατευθυνόμενα και αυτοκατευθυνόμενα βλήματα, τα τελευταίου τύπου δυαδικά χημικά όπλα των ΗΠΑ, οι ηλεκτρονικές συσκευές που μπλοκάρουν τις εχθρικές επικοινωνίες ή τα συστήματα των εχθρικών πλοίων και αεροπλάνων, τα κομπιουτεροποιημένα «κέντρα διευθύνσεως πυρός» και δεν συμμαζεύεται.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Αυτά τα «υπερσύγχρονα» όπλα των Αμερικανών θα μας απασχολήσουν στις επόμενες σελίδες. Πρέπει, ωστόσο, να πούμε πως η ιστορία μας διδάσκει ότι το κύριο βάρος της διεξαγωγής ενός πολέμου πέφτει στα όπλα που χαρακτηρίζονται «κοινά» και «συμβατικά» (όσο κι αν κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει το ρόλο που έπαιξαν οι ατομικές βόμβες στη λήξη του 2ου παγκοσμίου πολέμου). Ιδιαίτερα στην περίπτωση του Ιράκ, όπου οι Ευρωπαίοι «σύμμαχοι» των Αμερικανών ενδιαφέρονται για την διάσωση και όχι για την καταστροφή των πετρελαιοπηγών και, επομένως, θα κάνουν το παν για να αποτρέψουν τη χρήση όπλων μαζικής καταστροφής, οι Αμερικανοί είναι υποχρεωμένοι να διεξάγουν ένα εντελώς συμβατικό είδος πολέμου και να περιορίσουν στο ελάχιστο τα πειράματα των υπερόπλων τους («ελάχιστο» που καθορίζεται από τις αντικρουόμενες επιθυμίες της Ουάσιγκτων, να μην εξοργίσει την κοινή γνώμη, αλλά και να «διαφημίσει» την καταστροφική ισχύ των υπερόπλων της).

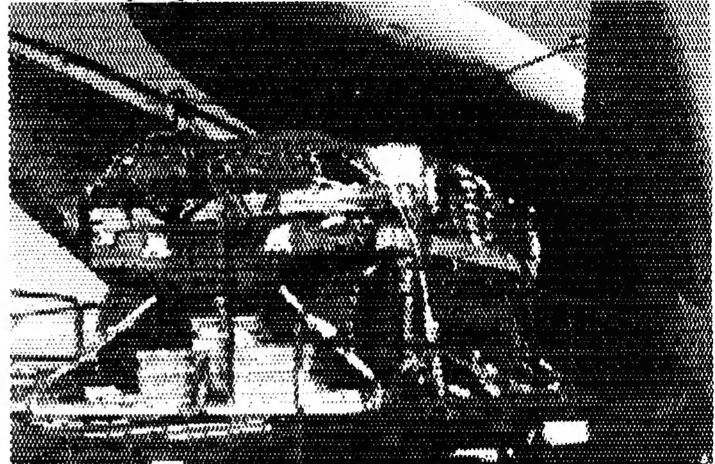
22/1/98, Vieques Island, Puerto Rico : Πεζοναύτες σε άσκηση TRAP (Tactical Recovery of Aircraft and Personel = Εντοπισμός και διάσωση καταρριφθέντος αεροσκάφους και πληρώματος), μεταφέρουν «τραυματισμένον» πιλότο στο ελικόπτερο που περιμένει.

Έτσι, η επιτυχία της σχεδιαζόμενης «Βροντής της Ερήμου» θα εξαρτηθεί κυρίως από την ταχύτητα με την οποία θα δράσουν οι ένοπλες δυνάμεις των ΗΠΑ, ώστε να μην δώσουν στους «συμμάχους» τους και στον ΟΗΕ τον καιρό να αντιδράσουν.

Αεροπορική Βάση Pope, Βόρεια Καρολίνα : Οπλίτες της 82ης Αερομεταφερόμενης Μεραρχίας Πεζικού επιβιβάζονται στα C-130 για να μεταφερθούν μαζί με τον εξοπλισμό τους στην περιοχή του Fort Bragg (29/1/98). Φωτογραφία του λοχία Edward W. Nino)

Τα μεταγωγικά, λοιπόν, αεροπλάνα θα παίξουν έναν ρόλο σημαντικότερο απ' τα «αόρατα» βομβαρδιστικά, αφού αυτά θα μεταφέρουν στο Ιράκ τον κύριο όγκο του αμερικάνικου στρατού μόλις οι «ειδικές αποβατικές δυνάμεις», δηλαδή οι πεζοναύτες, δημιουργήσουν τα κατάλληλα προγεφυρώματα.

26/1/98, Αεροπορική Βάση Pope : Αλεξίπτωτα φορτώνονται στο C-141 Starlifter για να χρησιμοποιηθούν από τους πεζικάριους, στα πλαίσια της Άσκησης της Μικτής Ομάδας Κρούσης. Φωτογρ. του σμηνία Carlisle P. Fountain

Σύμφωνα με το σχέδιο, λοιπόν, οι πεζοναύτες θα αποβιβαστούν αρχικά στα παράλια του νοτιοανατολικού Ιράκ, με τα LCAC, και θα πέσουν με αλεξίπτωτα σε κάποια νευραλγικά σημεία. Κύρια αποστολή τους θα είναι η κατάληψη των αεροδρομίων (όπου θα προσγειωθούν τα μεταγωγικά με τις δυνάμεις του πεζικού) και των κεντρικών οδικών αρτηριών που οδηγούν στις πετρελαιοπηγές. Σ' αυτή τη φάση θα χρησιμοποιηθούν κάποια νέα όπλα, όπως το τυφέκιο M-16A1 με το σκοπευτικό σύστημα laser.

23/1/98, Camp Lejeune : Πεζοναύτης με M-16A1. Φωτογραφία του λοχία (πεζοναυτών) Jason J. Bortz

Οι πεζοναύτες θα αναλάβουν επίσης να εξασφαλίσουν τις landing zones, δηλαδή τις περιοχές όπου θα πέσουν οι αλεξιπτωτιστές και ο αερομεταφερόμενος οπλισμός (π.χ. τα «χόβιτζερ» M-198).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Άλλα «κλασσικά» όπλα που θα χρησιμοποιηθούν είναι, βέβαια, τα κανόνια, σαν το «χόβιτζερ» Μ-198 των 155 χιλιοστών, που θα μεταφερθούν στο Ιράκ με αεροπλάνα και πλοία (μεταγωγικά C-130 και C-141, αποβατικά κ.λπ.).

Πεζοναύτης σκοπεύει με το Μ-198

Το Μ-198 φορτώνεται στο Starlifter για να μεταφερθεί στο Ιράκ

Άλλα «παιχνίδια» που θα χρησιμοποιηθούν είναι τα αμφίβια οχήματα, κατάλληλα για την απόβαση, αλλά και για την διάβαση ποταμών. (Ως γνωστόν, το Ιράκ διασχίζεται από τον Τίγρη, τον Εφράτη και τους πολυάριθμους παραποτάμους τους).

Τέλος, δεν ξεχνάμε - βέβαια - τα αεροπλανοφόρα που αποτελούν τις κύριες βάσεις των ΗΠΑ στον Περσικό Κόλπο. Γι' αυτά, όμως, έχουν γραφεί πάρα πολλά σε όλα σχεδόν τα έντυπα του κόσμου, ώστε δεν νομίζουμε πως χρειάζεται να ασχοληθούμε περισσότερο μαζί τους.

Φορτηγό του στρατού ξεφορτώνει από «χόβερκραφτ» (LCAC) ένα πυροβόλο Μ-198

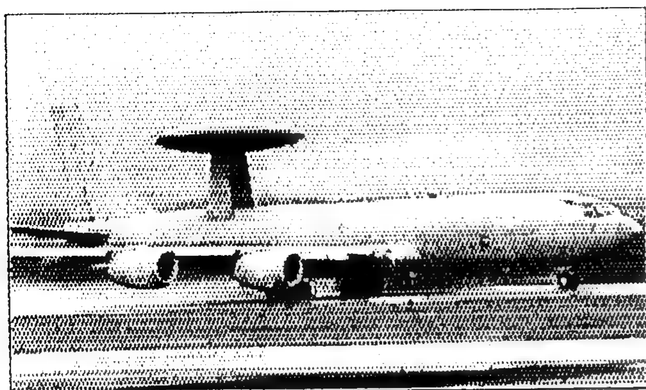

Αμφίβιο τζιπ των πεζοναυτών στο Camp Lejeune

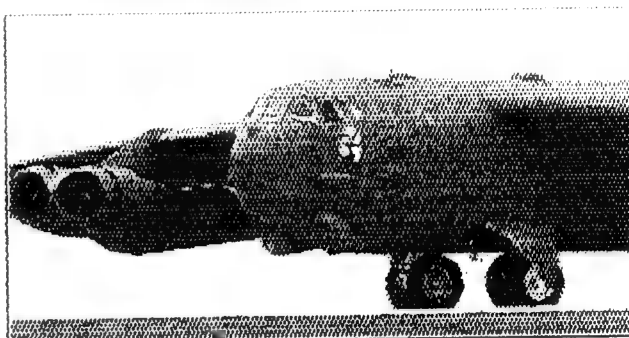
Υπάρχουν - όπως είπαμε παραπάνω - και τα «υπερόπλα».
Ο ρόλος τους, αυτή τη στιγμή, είναι κυρίως ψυχολογικός και μόνο δευτερευόντως πρακτικός.
Η περίφημη «χειρουργική» τους ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΑ τα κάνει ικανά να πλήξουν μόνο αστικούς στόχους, π.χ. τα καταφύγια των αμάχων στη Βαγδάτη και τις άλλες πόλεις, πράγμα που οι ΗΠΑ - αυτή τη φορά - θέλουν να αποφύγουν.
Στα «υπερόπλα» αυτά και στις «νέες πολεμικές τεχνικές» θα αναφερθούμε λεπτομερέστερα στο επόμενο τεύχος.
Εδώ θα περιοριστούμε σε λίγα μόνο στοιχεία, αφού προηγουμένως ρίξουμε μια ματιά στα αεροπλάνα και στον ρόλο που θα παίξει στον νέο πόλεμο η αεροπορία των ΗΠΑ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

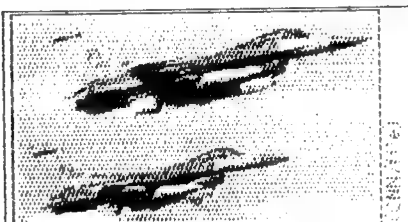
AWACS (Airborne Warning and Control System = Αερομεταφερόμενο Σύστημα Προειδοποίησης και Ελέγχου), γνωστό και ως «ιπτάμενο ραντάρ». Αποστολή του, να πετάει σε μεγάλο ύψος, να ανιχνεύει και να ειδοποιεί για οποιαδήποτε εκτόξευση πυραύλου. Μεταξύ των άλλων βάσεων που το «φιλοξενούν», συγκαταλέγεται και η βάση του Ακτίου στην Πρέβεζα.

B-52 : Πρόκειται για το γνωστό «στρατοσφαιρικό» βομβαρδιστικό. Σχεδιασμένο για να ρίχνει τις βόμβες του από μεγάλο ύψος, θεωρείται ασφαλές, αλλά όχι ιδιαίτερα ακριβές.

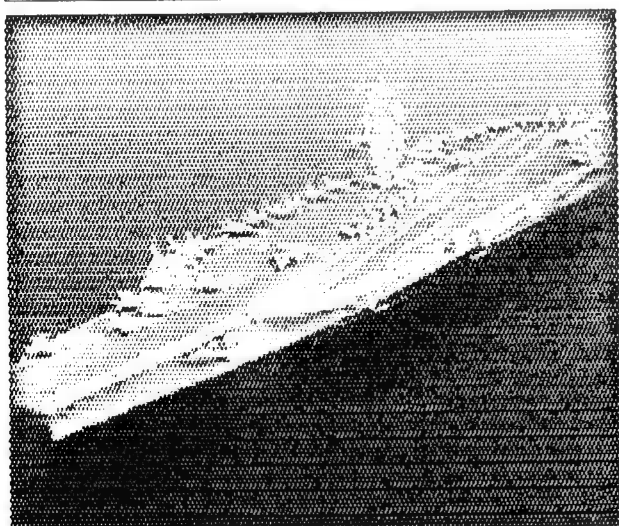
F-117 : Καταδιωκτικό Stealth

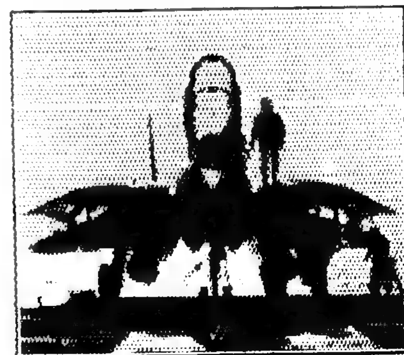
F-16 : Ένα από τα πιο σύγχρονα καταδιωκτικά αεροπλάνα

Ένα Tomcat στο κατάστρωμα του αεροπλανοφόρου George Washington, που, από τα τέλη του 1997, βρίσκεται στον Περσικό

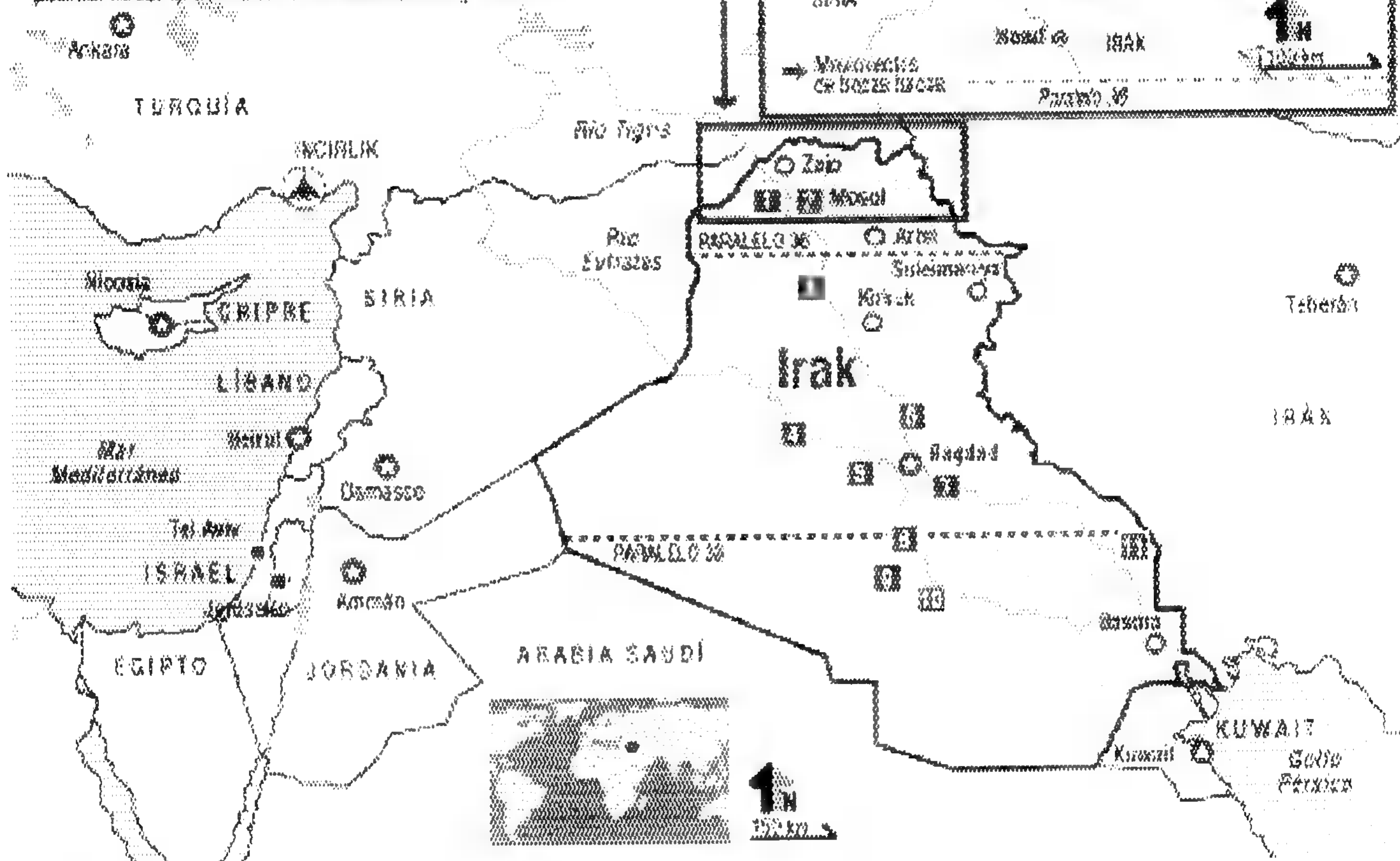

Το αεροπλανοφόρο Nimitz πλέει στον Περσικό.

Tomcat με σηκωμένο το κάλυμμα του πιλοτηρίου

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Είδαμε, λοιπόν, πως τα αμερικάνικα «υπερόπλα» παίζουν κυρίως ψυχολογικό ρόλο. Αποσκοπούν στο να πείσουν τους πολίτες των ΗΠΑ ότι «δεν κινδυνεύουν», αφού «μπορούν κυριολεκτικά να σβήσουν το Ιράκ από τον χάρτη μέσα σε λίγα λεπτά».
Το ότι η αποστολή τους είναι αποστολή ψυχολογικού πολέμου (εναντίον του λαού των ΗΠΑ) αποδεικνύεται και από την δημοσίευση (κατά κόρον) χαρτών με τους «πιθανούς στρατηγικούς στόχους» που θα πλήξουν τα «υπερόπλα», σαν να λέει, δηλαδή, η αμερικάνικη κυβέρνηση : «Δεν χρειάζεται ούτε καν να πάρουμε μέτρα ασφαλείας».

Ο παραπάνω χάρτης, που σχεδιάστηκε από το Πεντάγωνο, διανεμήθηκε από το Reuter, δημοσιεύτηκε στους New York Times και στον αγγλικό Guardian κι αναδημοσιεύτηκε σ' όλες σχεδόν τις εφημερίδες του κόσμου (εμείς τον πήραμε από την ισπανική El Pais) δεν λέει ψέμματα. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, στόχος των Αμερικάνων στρατοκρατών είναι ολόκληρο το Ιράκ. Δεν έχει καμμιά σημασία το ότι από τα 11 σημεία, που γίνεται γνωστό ότι θα πληγούν, μόνο τρία βαφτίζονται «εργοστάσια παραγωγής

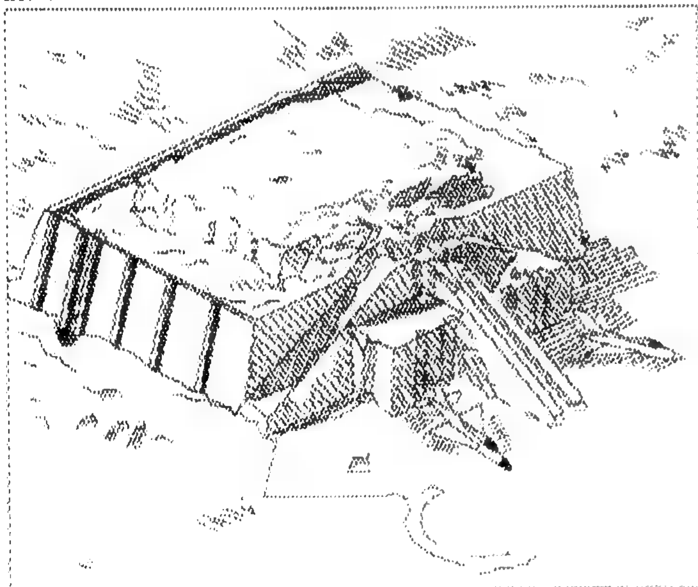
συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Πρέπει να πούμε πως - με ελάχιστες εξαιρέσεις - ο αμερικάνικος λαός αδιαφορεί παντελώς για το ότι τα αμερικάνικα υπερόπλα, που θα χρησιμοποιηθούν (αν χρησιμοποιηθούν) στο Ιράκ, θα σκοτώσουν δεκάδες χιλιάδες αμάχους και θα προξενήσουν καταστροφές που θα επιφέρουν τον θάνατο εκατομμυρίων άλλων Ιρακινών, αλλά και κατοίκων των γειτονικών χωρών.

Η προπαγάνδα της κυβέρνησης των ΗΠΑ έχει καταφέρει να τους πείσει πως «Αν δεν προλάβουν οι Αμερικανοί, θα προλάβουν οι Ιρακινοί»...

Ο χαρακτηρισμός του Ιράκ (και πολλών άλλων κρατών) ως «τρομοκρατικού» και όχι απλά «αντιπάλου» ή έστω «εχθρικού», ο χαρακτηρισμός του Σαντάμ ως «τρομοκράτη» και όχι ως «εχθρού» ή έστω ως «δικτάτορα», συνδυάστηκαν απ' τους μηχανισμούς της αμερικάνικης ηγεσίας «έξυπνα» με την βομβιστική επίθεση στο «Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο» που αποδόθηκε σε Ισλαμιστές, αλλά και με την βομβιστική επίθεση στην Οκλαχόμα που ήταν έργο Αμερικάνων φασιστών.

Όταν, το 1991, κάποιοι σήκωσαν φωνή διαμαρτυρίας για την καταστροφή που υφίσταντο τα ιστορικά μνημεία του Ιράκ (μνημεία ιστορίας όλης της ανθρωπότητας, αφού στη Μεσοποταμία είχε ακμάσει ένας από τους πιο παλιούς πολιτισμούς), η διαβόητη DIA (Defense Intelligence Agency = Υπηρεσία Αμυντικών Πληροφοριών) δεν δίστασε να διαδώσει πως «το Ιράκ χρησιμοποιεί τα αρχαία ερείπια σαν βάσεις πυραύλων και αεροπλάνων, έτοιμων να εξαπολύσουν όπλα μαζικής καταστροφής εναντίον των ΗΠΑ και των συμμάχων τους», συνοδεύοντας τις τερατολογίες της με εικόνες σαν αυτήν :

Η DIA, όμως, δεν έπαιξε μόνο το ρόλο του προπαγανδιστή και του παραπληροφορητή του λαού των ΗΠΑ.

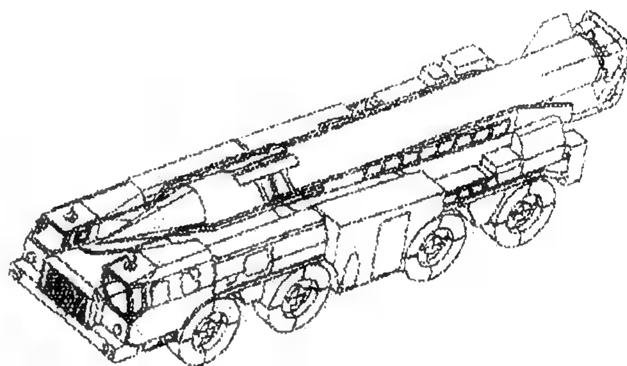
Με τις «εμπιστευτικές αναφορές» της προς την Γερουσία, το Κογκρέσσο, τον τότε πρόεδρο George Bush και την ηγεσία του Πενταγώνου, η DIA συνέβαλε στο να πείσει την ίδια την ηγεσία των ΗΠΑ - πολύ πριν πείσει την κοινή γνώμη της χώρας - πως το Ιράκ «απειλούσε την ασφάλεια» τους.

Πρόκειται για μιαν από τις μεγαλύτερες επιχειρήσεις παραπληροφόρησης και εξαπάτησης μιας ολόκληρης χώρας, στην ανθρώπινη ιστορία.

Η DIA, βέβαια, δεν ενήργησε με δική της πρωτοβουλία. Έδρασε, εκτελώντας συγκεκριμένες εντολές της «αόρατης εξουσίας», που αποκαλείται «στρατιωτικοβιομηχανικό σύμπλεγμα» των ΗΠΑ και που δεν είναι τίποτε άλλο από το πλέγμα των συμφερόντων των εκπροσώπων του μεγάλου κεφαλαίου των ΗΠΑ.

Αυτή η «αόρατη εξουσία» ήταν και είναι διατεθειμένη να φτάσει στα άκρα, προκειμένου να εμποδίσει την ροή του πετρελαίου (και κάθε άλλης μορφής ενεργείας) προς τις αντίπαλες των αμερικανικών, ευρωπαϊκές και ασιατικές βιομηχανίες.

Τα περίφημα «μυστικά όπλα του Σαντάμ» δεν ήταν παρά το πρόσχημα που χρησιμοποίησε - κι εξακολουθεί να χρησιμοποιεί - η αμερικάνικη βιομηχανία για να καταστρέψει όσα ενεργειακά αποθέματα του πλανήτη «κινδυνεύουν» να πέσουν στα χέρια των ανταγωνιστών της.

Αυτό το πρόσχημα «καλλιεργήθηκε» και προβλήθηκε έντεχνα από την DIA. Οι πύραυλοι Σκουντ (βλ. την παραπάνω εικόνα) έγιναν από απλοί πύραυλοι εδάφους-εδάφους, πύραυλοι τεραστίου βεληνεκούς ικανοί να πλήξουν ακόμη και την Βρεταννία (ίσως και τις ίδιες τις ΗΠΑ), μεταφέροντας στις κεφαλές τους χημικά, βιολογικά και πυρηνικά όπλα !...

Οι Σκουντ του Ιράκ - στην ουσία - δεν ήταν παρά το πρόσχημα της εξαπόλυσης των Πάτριοτ εναντίον των ιρακινών πετρελαιοπηγών.

Το 1991, οι Ευρωπαίοι έκαναν ό,τι πιο έξυπνο μπορούσαν : Συμμάχησαν με τους Αμερικάνους, όχι βέβαια για να εξοντώσουν τον Σαντάμ, αλλά για να εμποδίσουν τις ΗΠΑ να καταστρέψουν το πετρέλαιο και το φυσικό αέριο που τόσο χρειάζονται οι ευρωπαϊκές βιομηχανίες.

Και το κατάφεραν. Οι Αμερικανοί δεν τόλμησαν να καταστρέψουν τα πετρελαϊκά αποθέματα, πράγμα που θα σήμαινε ένοπλη αναμέτρησή τους με τους Ευρωπαίους. Περιορίστηκαν στην επιβολή - μέσω του ΟΗΕ - ενός «εμπάργκο», που μέχρι σήμερα εμπόδισε αποτελεσματικά την ροή του ιρακινού πετρελαίου προς τα εργοστάσια της Δυτικής Ευρώπης, αναγκάζοντάς τα να στραφούν σε ακριβότερες ενεργειακές πηγές, να περιορίσουν την αύξηση της παραγωγής τους, να απολύσουν ένα μεγάλο ποσοστό των εργαζομένων σε αυτά και στις εξαρτώμενες από αυτά επιχειρήσεις.

Το ότι αυτό το εμπάργκο κοστίζει, σύμφωνα με μέτριους υπολογισμούς, τη ζωή 3.000 ανήλικων Ιρακινών, που πεθαίνουν κάθε χρόνο από ασιτία και έλλειψη φαρμάκων, για τους Αμερικάνους και τους Ευρωπαίους εξουσιαστές δεν είναι παρά ένα απλό «side efect» (δευτερεύουσα συνέπεια), που «ευτυχώς, το πληρώνουν κάποιοι τρίτοι»...

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

Προπαγάνδα, Παραπληροφόρηση, Εξαπάτηση : Τα ΥΠΕΡΟΠΛΑ των ΗΠΑ

Ήδη από τις αρχές του περασμένου χρόνου, η DIA προετοίμαζε μεθοδικά τη νέα εισβολή στο Ιράκ.
Στις αναφορές του προς τις αρμόδιες επιτροπές της αμερικάνικης γερουσίας για την κατασκοπία και την στρατιωτική κατασκοπία (5 και 6 Φλεβάρη 1997), που επιγράφονταν «Παγκόσμιες Απειλές και Προκλήσεις για τις Ηνωμένες Πολιτείες και τα Συμφέροντά τους στο Εξωτερικό», ο διευθυντής της Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφοριών, αντιστράτηγος Patrick M. Hughes, δήλωνε ρητά :

GLOBAL THREATS AND CHALLENGES TO THE UNITED STATES AND ITS INTERESTS ABROAD

Statement For The
Senate Select Committee On Intelligence
5 February 1997

Statement For The
Senate Armed Services Committee On Intelligence
6 February 1997

Lieutenant General Patrick M. Hughes, USA
Director, Defense Intelligence Agency

«Ιράκ.
Οι ένοπλες δυνάμεις του Ιράκ εξακολουθούν να πάσχουν από τις απώλειες που υπέστησαν κατά τον Πόλεμο του Περσικού Κόλπου και στην διάρκεια των έξη και πλέον χρόνων κυρώσεων που επέβαλαν στην χώρα τα Ηνωμένα Έθνη. Έχουν σημαντικές αδυναμίες στην ηγεσία, το ηθικό, την ετοιμότητα, τις διοικητικές υπηρεσίες και την εκπαίδευση, οι οποίες περιορίζουν την αποτελεσματικότητά τους σε περίπτωση σύγκρουσης εναντίον δυτικών δυνάμεων. Παρ' όλα αυτά, ο Σαντάμ έχει κατορθώσει να ανασυγκροτήσει κάποια στοιχεία των ενόπλων δυνάμεων - που παραμένουν σημαντικές σύμφωνα με τα κριτήρια που ισχύουν στην περιοχή - και διατηρούν την ικανότητα να συντρίψουν το Κουβέϊτ, εάν αντιμετωπίσουν μόνο περιφερειακές δυνάμεις. Επί πλέον, ο Σαντάμ εξακολουθεί κάποιες περιορισμένες προσπάθειες συνέχισης των προγραμμάτων ανάπτυξης πυραύλων και όπλων μαζικής καταστροφής και απόκρυψης αυτών των δραστηριοτήτων από την επιθεώρηση του ΟΗΕ.
Οσο ο Σαντάμ θα βρίσκεται στην εξουσία, η Βαγδάτη θα εξακολουθεί να έχει ως στόχο την κυριαρχία της επί του Κουβέϊτ. Η Βαγδάτη, επομένως, θα εξακολουθεί να επιδιώκει την βελτίωση της στρατιωτικής της ισχύος και των στρατιωτικών της ικανοτήτων. **Το Ιράκ θα παραμένει ως απειλή εναντίον των συμφερόντων των ΗΠΑ στον Κόλπο** και εναντίον εκείνων των στοιχείων του ιρακινού πληθυσμού που αντιτάσσονται στην διακυβέρνηση του Σαντάμ. **Η πολιτική του απαιτεί** την εκ μέρους μας συνέχιση της επιβολής των κυρώσεων του ΟΗΕ, **την περαιτέρω ανάπτυξη της στρατιωτικής ισχύος των ΗΠΑ, ώστε** να αποτρέψουμε ή **να αμυνθούμε εναντίον μιας ιρακινής επιθέσεως**, και την συνέχιση της συλλογής πληροφοριών για την κατάσταση των ενόπλων δυνάμεων του Ιράκ. **Μολονότι δεν μπορώ να προβλέψω με βεβαιότητα την φύση μιας μετα-Σανταμικής κυβερνήσεως, είναι πολύ πιθανόν το Ιράκ να εξακολουθήσει να διατηρεί ένα ισχυρό στρατιωτικό δυναμικό με σκοπό την διασφάλιση** της ασφάλειας και **της επιβίωσής του.** Το κρίσιμο ερώτημα για το μέλλον είναι : **Θα εξακολουθήσει το Ιράκ να επισείει τον πόλεμο κατά των ΗΠΑ** και θα εξακολουθήσει να είναι επιθετικό εναντίον του Κουβέϊτ ; **Η βραχυπρόθεσμη απάντηση είναι : Ναι.**

Θα ήταν, βέβαια, τουλάχιστον αφελής εκείνος που θα πίστευε πως το παραπάνω κείμενο γράφτηκε μόνο απ' τον διευθυντή της DIA, ο οποίος πιθανόν άλλα να ήθελε να πει και άλλα λέει.
Οι αναφορές που - κάθε χρόνο - υποβάλλει ο διευθυντής της DIA προς τις αρμόδιες επιτροπές της αμερικάνικης γερουσίας, υπογράφονται από τον ίδιο, συντάσσονται όμως από ολόκληρο το ειδικευμένο επιτελείο της υπηρεσίας και «περνούν από 1000 κόσκινα», προκειμένου να μην πουν τίποτε περισσότερο ή λιγότερο από αυτό που θέλουν να πουν.
Έτσι, θα πρέπει ο αναγνώστης ενός τέτοιου κειμένου να στέκεται προσεκτικά στην κάθε λέξη, να εξετάζει το τί λέει, τί θέλει να πει, τί αποκρύπτει ή τί αποκαλύπτει, να ζυγίζει το συναισθηματικό της περιεχόμενο, και - χρησιμοποιώντας όλες τις πληροφορίες που έχει στην διάθεσή του - να προσπαθεί να ανακαλύψει πίσω από την λέξη την πραγματικότητα.
Οι παραπάνω «αρχές» είναι γνωστές, βέβαια, στους ειδικού «αναλυτές» των υπηρεσιών πληροφοριών. («Ακροθιγώς» ανα φέρεται σ' αυτές ακόμη κι η «δική μας», Μαρία Μπόση, στη συνέντευξη που δίνει - περί «τρομοκρατίας» - στην Όλγα Μπο τή και δημοσιεύεται στο περιοδικό ΓΥΝΑΙΚΑ του Φλεβάρ 1998. Και, βέβαια, μην ξεχνάμε πως η Μπόση έχει σπουδ σει στις ΗΠΑ).
Δεν θα σας «ζαλίσουμε» περισσότερο με τις «γενικές αρχ ανάλυσης κειμένων». Για τους πιο «ειδικούς», παραθέτουμ στο τέλος, το αγγλικό κείμενο. Προσπαθήσαμε να το μετ φράσουμε όσο πιο πιστά μπορούσαμε, τονίζοντας και υπ γραμμίζοντας τα κεντρικά του σημεία.
Ας δούμε, λοιπόν, τα σημεία αυτά :

συνέχεια στην επόμενη σελί

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

«...Το Ιράκ θα παραμένει ως απειλή εναντίον των συμφερόντων των ΗΠΑ στον Κόλπο...».

Θα απειλεί, δηλαδή, την κυριαρχία των ΗΠΑ επί του Κουβέιτ, αλλά και εφ' όλης της Μέσης Ανατολής.

Η χρησιμοποίηση του όρου «συμφέροντα», αντί του όρου «κυριαρχία», ωστόσο, δεν γίνεται μόνο επειδή ο δεύτερος όρος είναι πιο «ωμός» και «μη-διπλωματικός». Γίνεται επειδή, πράγματι, εκείνο που διακυβεύεται στην Μέση Ανατολή είναι τα συμφέροντα - ωμά ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ - της βιομηχανίας των ΗΠΑ.

«...Η πολιτική του απαιτεί...»

Όπως προκύπτει από την ανάγνωση όλου του κειμένου, η πολιτική του Σαντάμ είναι πολύ περιορισμένη :

Μοναδικοί της στόχοι είναι η συντριβή του Κουβέιτ και η διεξαγωγή πολέμου εναντίον των Αμερικανών.

Κατά το κείμενο, ο Σαντάμ αδιαφορεί για όλα τα άλλα (π.χ. για τα οικονομικά συμφέροντα του ιρακινού λαού - ή έστω μόνο του ιδίου - που συνδέονται άμεσα με την άρση του οικονομικού αποκλεισμού...).

Έτσι, λοιπόν, ο Σαντάμ εμφανίζεται ως ο μόνος υπεύθυνος της αμερικανικής εξωτερικής (κι ως ένα σημείο εσωτερικής) πολιτικής των ΗΠΑ, αφού τις εξαναγκάζει να αντιδράσουν.

«...Την περαιτέρω ανάπτυξη της στρατιωτικής ισχύος των ΗΠΑ, ώστε...να αμυνθούμε εναντίον μιας ιρακινής επιθέσεως...»

Μόνος, λοιπόν, τρόπος αντίδρασης είναι η ανάπτυξη της στρατιωτικής ισχύος, δηλαδή η χορήγηση περισσοτέρων και μεγαλυτέρων κονδυλίων και άλλων παροχών στο Πεντάγωνο, παρά τις έντονες αντιρρήσεις (όχι μόνο του μεγαλύτερου ποσοστού του αμερικάνικου λαού, αλλά και μιας σημαντικής μερίδας της εξουσίας), αφού το Ιράκ πρόκειται να επιτεθεί (όσο κι αν είναι τραυματισμένο απ' τον προηγούμενο πόλεμο).

«...Μολονότι δεν μπορώ να προβλέψω με βεβαιότητα την φύση μιας μετα-Σανταμικής κυβερνήσεως...»

Και, ναι μεν ο Σαντάμ είναι ο «κακός», δεν είναι, όμως, ο μόνος. Ποιός εγγυάται πως οι ΗΠΑ - στην περίπτωση που θα ανέτρεπαν τον Σαντάμ - θα μπορέσουν να βάλουν στην θέση του κάποιον κατάλληλο «κουίσλινγκ»;

«...είναι πολύ πιθανόν το Ιράκ να εξακολουθήσει να διατηρεί ένα ισχυρό στρατιωτικό δυναμικό...»

Άρα, ακόμη κι αν φύγει από τη μέση ο Σαντάμ, το Ιράκ θα εξακολουθήσει να απειλεί «τα συμφέροντα των ΗΠΑ στον Κόλπο» και να επιτίθεται εναντίον τους.

«...με σκοπό την διασφάλιση...της επιβίωσής του...»

Εδώ, ο Hughes μιλάει πια την «γλώσσα της αλήθειας». Αυτό που λέει (πέρα από τις λέξεις) είναι το εξής : «Γνωρίζετε, κύριοι γερουσιαστές, ότι έχουμε αποφασίσει πως το Ιράκ και οι Ιρακινοί δεν πρέπει να επιβιώσουν. Μην περιμένετε, λοιπόν, να βρείτε κάποιον Ιρακινό που θα πείσει τους συμπατριώτες του να αυτοκτονήσουν. Ξέρετε πολύ καλά πως, με ή χωρίς τον Σαντάμ, οι Ιρακινοί θα αντισταθούν όταν θα πάμε να τους σκοτώσουμε».

«...Θα εξακολουθήσει [redacted] Ιράκ να επισείει τον πόλεμο κατά των ΗΠΑ...; Η βραχυπρόθεσμη απάντηση είναι : Ναι.».

«Ναι, λοιπόν», λέει ο διευθυντής της DIA, «Οι Ιρακινοί είναι σίγουρο πως θα εξακολουθήσουν την εναντίον μας επιθετική τους τακτική, αφού δεν μπορούν να κάνουν αλλοιώς. Θα συνεχίσουν, βέβαια, βραχυπρόθεσμα. Τί προθεσμία μπορούμε να τους δώσουμε ; Μα, μέχρι να τους εξοντώσουμε μέχρις ενός !».

Και, όπως υποσχεθήκαμε, ορίστε και το αγγλικό κείμενο (η περικοπή που αφορά το Ιράκ), για «του λόγου το αληθές», αλλά και για να μπορέσουν κάποιοι να διεισδύσουν βαθύτερα στο περιεχόμενό του :

« Iraq

Iraq's military continues to suffer from the losses inflicted during the Persian Gulf War and more than six years of UN imposed sanctions. It has significant weaknesses in leadership, morale, readiness, logistics, and training that limit its effectiveness in combat against western forces. Nevertheless, Saddam has succeeded in restoring some elements of the military -- which remains significant by regional standards -- and retains the capability to overwhelm Kuwait if opposed only by regional states. Moreover, Saddam continues limited efforts to pursue WMD * and missile development programs and to conceal those activities from UN inspection.

As long as Saddam is in power, Baghdad will retain the goal of dominating Kuwait; therefore, Baghdad will continue to pursue improvement of its military power and capabilities. Iraq will remain a threat to US interests in the Gulf and to those elements of the Iraqi population that oppose Saddam's rule. His policies demand our continued enforcement of UN sanctions, the forward deployment of US military power to deter or defend against Iraqi aggression, and continued intelligence monitoring of Iraq's military posture. While I cannot predict the nature of [redacted] post-Saddam government with certainty, it is very likely that Iraq will continue to maintain a strong military capability in order to ensure its own security and survival. The key question for the future is -- will Iraq continue its belligerence toward the US and continue to be aggressive against Kuwait? The short term answer is yes.»

★ WMD = Weapons of Mass Destruction - Όπλα Μαζικής Καταστροφής

Παιχνίδια Πολέμου, λοιπόν, ή μήπως όχι μόνο παιχνίδια;

Η έρευνα του Αναρχικού για τα όσα συμβαίνουν στον Περσικό Κόλπο και ιδιαίτερα στις σχέσεις Ιράκ - ΗΠΑ, που δημοσιεύουμε σήμερα, άρχισε να γράφεται στις αρχές του Φλεβάρη, 24 μέρες πριν την υπογραφή της συμφωνίας του Ιράκ με τη γενική γραμματεία του ΟΗΕ.

Ξεκινήσαμε την έρευνα, πιστεύοντας πως, τελικά, οι Αμερικανοί θα ανέβαλαν την επίθεσή τους, έστω και την τελευταία στιγμή, όπως και έγινε τελικά.

Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο δώσαμε στην έρευνα αυτή τον τίτλο «Παιχνίδια Πολέμου», μεταφράζοντας το εγγλέζικο «War Games».

συνέχεια στην σελίδα 19

DEFENSE INTELLIGENCE AGENCY - GLOSSARY
ΓΛΩΣΣΑΡΙ ΤΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΑΜΥΝΤΙΚΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
(ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΙΑΣ ΤΩΝ ΗΠΑ)

- AIF — Automated Installation Intelligence File — Φάκελλος Πληροφοριών Αυτόματης Εγκατάστασης
- AIRES — Advanced Imagery Requirements and Exploitation System — Προωθημένο Σύστημα Απαιτήσεων και Εκμετάλλευσης Εικόνας
- AOB — Air Order of Battle — Αεροπορική Τάξη Μάχης
- ARCENT — Army Component, Central Command — Κεντρική Διοίκηση Συγκροτήματος Στρατού Ξηράς
- ASARS — Advanced Synthetic Aperture Radar System — Προωθημένο Σύστημα Ραντάρ Συνθετικού Ανοίγματος
- ATF — Automation Task Force — Δύναμη Κρούσης στον τομέα της Αυτοματοποίησης
- ATO — Air Tasking Order — Αεροπορική Διάταξη Κρούσης
- BDA — Battle Damage Assessments — Απολογισμός Ζημιών Μάχης
- BTG — Basic Target Graphics — Βασικές Γραφοπαραστάσεις Στόχων
- BW — Biological Warfare — Βιολογικός Πόλεμος
- C3 — Command, Control, and Communications — Διοίκηση, Έλεγχος και Επικοινωνίες
- CCF — Collection Coordination Facility — Εγκατάσταση (κέντρο) Συντονισμού Συλλογής (πληροφοριών)
- CHECKMATE — Air campaign planning group — Ομάδα σχεδιασμού αεροπορικής δράσης
- CENTAF — Air Force Component, Central Command — Κεντρική Διοίκηση Συγκροτήματος Αεροπορίας
- CENTCOM — Central Command — Κεντρική Διοίκηση
- CINCCENT — Commander in Chief, Central Command — Επικεφαλής Διοικητής της Κεντρικής Διοίκησης
- CJCS — Chairman of the Joint Chiefs of Staff — Πρόεδρος του συμβουλίου των αρχηγών των επιτελείων (Μικτού Επιτελείου)
- CONOPS — Concept of Operations — Πνεύμα (σκοποί) των επιχειρήσεων
- CPS — Collection Posture Statements — Επεξηγηματικά υπομνήματα που συνοδεύουν τις πληροφορίες που συνελέγησαν
- CPX — Command Post Exercise — Άσκηση Σταθμού Διοίκησης
- CTC — Central Tasking Cell — Κεντρικό Κύτταρο Κρούσης (Κεντρική Ομάδα Πρακτόρων της DIA που διεισδύει στο εχθρικό έδαφος
- CTU — Commander Task Unit — Διοικητής Μονάδας Κρούσης
- CW — Chemical Warfare — Χημικός Πόλεμος
- DATT — Defense Attache — Ακόλουθος Άμυνας (πρεσβείας)
- DCS — Defense Courier Service — Υπηρεσία Στρατιωτικού Ταχυδρομείου (Αγγελιαφόρων)
- DIAC — Defense Intelligence Analysis Center — Κέντρο Ανάλυσης Αμυντικών Πληροφοριών
- DIC — Defense Intelligence College — Σχολή Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- DID — Defense Intelligence Digest — Περιοδικό της Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφοριών (Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- DIM — Defense Intelligence Memorandum — Υπόμνημα Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφοριών (προς το Μικτό Επιτελείο ή τον πρόεδρο των ΗΠΑ)
- DIO — Defense Intelligence Officer — Αξιωματικός Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- DNA — Defense Nuclear Agency — Υπηρεσία Πυρηνικής Άμυνας (Υπηρεσία Πυρηνικών Όπλων)
- DOCEX — Document Exploitation — Εκμετάλλευση εγγράφου (Συλλογή πληροφοριών μέσω της ανάλυσης κειμένων)
- DoD — Department of Defense — Υπουργείο Άμυνας των ΗΠΑ
- DoDJIC — DoD Joint Intelligence Center — Μικτό Κέντρο Πληροφοριών του Υπουργείο Άμυνας (Διϋπηρεσιακό)
- DODIIS — DoD Intelligence Information System — Σύστημα Πληροφοριών των Κατασκοπευτικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Άμυνας
- DSA — Defense Special Assessment — Ειδικός Απολογισμός Δράσης των Υπηρεσιών του Υπουργείου Άμυνας
- DSNET3 — Defense Integrated Secure Network 3 ‹ TS/SCI level — Ολοκληρωμένο Ασφαλές Δίκτυο 3 του Υπουργείου Άμυνας (Επίπεδο TS/SCI)
- E&E — Escape and Evasion — Απόδραση και Διαφυγή
- EEI — Essential Elements of Information — Βασικά Στοιχεία Πληροφορίας
- ELINT — Electronic Intelligence — Ηλεκτρονική Κατασκοπία (Συλλογή πληροφοριών για ηλεκτρονικά συστήματα ή μέσω αυτών)
- EUCOM — European Command — Ευρωπαϊκή Διοίκηση
- FORSCOM — US Army Forces Command — Διοίκηση Αεροπορικών Δυνάμεων των ΗΠΑ
- FROG — Free Rocket Over Ground — Εξαπόλυση ρουκέτας πάνω από το έδαφος
- FSTC — Foreign Science and Technology Center — Κέντρο Μελέτης Ξένης Επιστήμης και Τεχνολογίας
- GMI — General Military Intelligence — Γενική Στρατιωτική Κατασκοπία
- GOB — Ground Order of Battle — Τάξη Μάχης Εδάφους
- GREEN — Friendly forces — «Πράσινοι», Φίλιες Δυνάμεις
- GRG — Gridded Reference Graphics — Γραφοπαραστάσεις με σύστημα αναφοράς ορθογωνίων συντεταγμένων (σχάρας)
- HET — Heavy Equipment Transport — Μεταφορά Βαρέως Εξοπλισμού
- HUMINT — Human Intelligence — Ανθρώπινη Κατασκοπία (Συλλογή πληροφοριών για άτομα ή με άτομα)
- I&W — Indications and Warning — Ενδείξεις και Προειδοποίηση
- IDB — Integrated Data Base — Ολοκληρωμένη Βάση Δεδομένων
- IMINT — Imagery Intelligence — Εικονική Κατασκοπία (Συλλογή πληροφοριών από φωτογραφίες)
- INTSUM — Intelligence Summary — Συνοπτική Αναφορά Πληροφοριών
- IR — Infrared — Υπέρυθρος
- ITF — Iraqi Regional Intelligence Task Force — Περιφερειακή Ομάδα Κρούσης της Στρατιωτικής Κατασκοπίας στο Ιράκ
- IZKUWG — Iraq/Kuwait Regional Working Group — Περιφερειακή Ομάδα Εργασίας για το Ιράκ/Κουβέιτ (Το δίγραμμα IZ είναι το κωδικό δίγραμμα του Ιράκ για όλες τις αμερικανικές υπηρεσίες
- JCS — Joint Chiefs of Staff — Συμβούλιο των Αρχηγών των Επιτελείων (Μικτό Επιτελείο)
- JIC — Joint Intelligence Center — Μικτό (Διϋπηρεσιακό) Κέντρο Πληροφοριών
- JIPC — Joint Imagery Processing Center — Μικτό (Διϋπηρεσιακό) Κέντρο Κατεργασίας (Ανάλυσης) Εικόνων
- JRC — Joint Reconnaissance Center — Μικτό (Διϋπηρεσιακό) Κέντρο Αναγνωρίσεων

→→→

- JSTARS — Joint Surveillance, Target Acquisition, and Reconnaissance System — Μικτό (Διϋπηρεσιακό) Σύστημα Επίβλεψης, Καθορισμού Στόχων και Αναγνωρίσεων
- KTO — Kuwaiti Theater of Operations — Θέατρο Επιχειρήσεων Κουβέιτ
- LAN — Local Area Network — Τοπικό Περιφερειακό Δίκτυο (Επικοινωνιών)
- MARCENT — Marine Corps Component, Central Command — Κεντρική Διοίκηση Συγκροτήματος Σώματος Πεζοναυτών
- MIB — Military Intelligence Board — Συμβούλιο (Επιτελείο) Στρατιωτική Κατασκοπίας
- MIDS — Military Intelligence Detachments — Αποσπάσματα (Ομάδες) Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- MINX — Multimedia Information Network Exchange — Δίκτυο Ανταλλαγής Πληροφοριών Πολυμέσων
- MISC — Missile and Space Intelligence Center — Κέντρο Πληροφοριών Πυραύλων και Διαστήματος
- MSS — Military Situation Summary — Συνοπτική Αναφορά (Στρατιωτικής) Καταστάσεως
- MTI — Moving Target Indicator — Δείκτης Κινητού Στόχου
- NAVCENT — US Navy Component, Central Command — Κεντρική Διοίκηση Συγκροτήματος Ναυτικών Δυνάμεων των ΗΠΑ
- NDP — National Disclosure Policy — Εθνική Πολιτική για την Αποδιαβάθμιση Απορρήτων Πληροφοριών (Στα πλαίσια του «Νόμου για την Ελευθερία των Πληροφοριών»)
- NIO — National Intelligence Officer — Αξιωματικός Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών
- NMIC — National Military Intelligence Center — Εθνικό Κέντρο Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- NMIST — National Military Intelligence Support Team — Ομάδα Υποστήριξης Εθνικής Στρατιωτικής Κατασκοπίας
- NOB — Naval Order of Battle — Ναυτική Διάταξη Μάχης
- MNF — Multinational Force — Πολυεθνική Δύναμη
- OB — Order of Battle — Τάξη (Διάταξη) Μάχης
- OICC — Operational Intelligence Crisis Center — Επιχειρησιακό Κέντρο συλλογής Πληροφοριών για κάποια Κρίση
- OPLAN — Operational Plan — Σχέδιο Επιχειρήσεων
- OSD — Office of the Secretary of Defense — Γραφείο του Υπουργού Άμυνας
- OSBP — Operational Support Package — Επιχειρησιακό Πακέτο Υποστήριξης (Σύνολο μέτρων για την υποστήριξη κάποιας στρατιωτικής επιχείρησης
- PGWG — Persian Gulf Working Group — Ομάδα Εργασίας Περσικού Κόλπου
- RGFC — Republican Guard Forces Command — Διοίκηση Δυνάμεων Δημοκρατικής Φρουράς (του Ιράκ)
- SAC — Strategic Air Command — Διοίκηση Στρατηγικής Αεροπορίας
- SCIF — Sensitive Compartmented Information Facility — Κέντρο Συλλογής Πληροφοριών Ευαίσθητων Τομέων
- SCUD — Soviet-made surface-to-surface missile — Σοβιετικής κατασκευής; πύραυλος επιφανείας-επιφανείας
- SIGINT — Signals Intelligence — Κατασκοπία Σημάτων (Συλλογή πληροφοριών μέσω υποκλοπής των εχθρικών επικοινωνιακών σημάτων)
- SOCCENT — Special Operations Command, Central Command — Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων της Κεντρικής Διοίκησης
- SOCOM — Special Operations Command — Διοίκηση Ειδικών Επιχειρήσεων
- SRBM — Short Range Ballistic Missile — Βαλλιστικός Πύραυλος Μικρού Βεληνεκούς
- SSSI — Senate Select Committee on Intelligence — Επιτροπή της Γερουσίας των ΗΠΑ για τις Υπηρεσίες Πληροφοριών
- TAC — US Tactical Air Command — Διοίκηση Τακτικής Αεροπορίας των ΗΠΑ
- TARPS — Tactical Air Reconnaissance Pod System — Σύστημα Αναγνώρισης Τακτικών Αεροπορικών Δυνάμεων
- TEL — Transporter-Erector-Launcher — Μεταφορέας-Εκτοξευτής (Πυραύλων)
- TELNET — Telecommunications Network — Δίκτυο Τηλεπικοινωνιών
- TM — Target Material — Υλικό Στόχου (Σύνολο Πληροφοριών για τον Στόχο)
- TSCR — Time Sensitive Collection Requirement — Διαταγή Συλλογής Πληροφοριών εντός συγκεκριμένου Χρόνου
- UAE — United Arab Emirates — Ενωμένα Αραβικά Εμιράτα
- UN — United Nations — ΟΗΕ
- USAOG — US Army Operational Group — Ομάδα Επιχειρήσεων Στρατού Ξηράς των ΗΠΑ
- USDAO — US Defense Attache Office — Γραφείο Ακολούθου Άμυνας των ΗΠΑ (Πρεσβεία)
- WATCHCON — Watch Condition — Συνθήκες παρατήρησης
- WWIMS — Worldwide Warning and Indicator Monitoring System — Παγκόσμιο Σύστημα Προειδοποίησης και Εμφάνισης Στοιχείων Πυραυλικής Επίθεσης

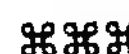
Στον «αγαθοεργό» ρόλο της DIA (Defense Intelligence Agency), δηλαδή της Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφριών ή Υπηρεσίας Στρατιωτικής Κατασκοπίας των ΗΠΑ έχουμε αναφερθεί και σε προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού.

Οι πρόσφατες εξελίξεις στην περιοχή του Περσικού Κόλπου μας την «ξαναθύμισαν», καθώς η ίδια έσπευσε να βγάλει στη φόρα (δηλαδή στο Internet) κάποια στοιχεία σχετικά με την συμβολή της στον πόλεμο του 1991, αλλά και στην τελευταία κρίση.

Φυσικά, εκείνο που η DIA δεν ομολογεί είναι πως δεν λειτούργησε σαν υπηρεσία <u>συλλογής</u> πληροφοριών, αλλά σαν υπηρεσία <u>ΔΙΑΔΟΣΗΣ</u> προπαγανδιστικών πυροτεχνημάτων.

Όσοι - τουλάχιστον μη-Αμερικανοί - έχουν την υπομονή να διαβάσουν τις ηλεκτρονικές της σελίδες στο Internet (http://www.dia.mil) δεν πρόκειται να βρούν ούτε την παραμικρή ένδειξη ότι το Ιράκ κατασκεύαζε ποτέ βιολογικά ή χημικά όπλα. Αντίθετα θα βρει αρκετά στοιχεία για το πώς η προηγούμενη και η τωρινή κυβέρνηση των ΗΠΑ εξαπατούν και τρομοκρατούν το λαό της χώρας τους (και προσπαθούν να εξαπατήσουν και να τρομοκρατήσουν όλους τους λαούς της γης), ώστε να δεχτούν την κυριαρχία τους.

Αυτή η προσπάθεια, βέβαια - πρέπει να το παραδεχτούμε - αποτελεί, αυτή καθ' αυτή, μια επιχείρηση «στρατιωτική». Αποτελεί μια επιχείρηση ψυχολογικού πολέμου, μόνο που ο εχθρός, τον οποίο επιδιώκει να εξουδετερώσει, είναι πρώτα ο αμερικάνικος και ύστερα ο ιρακινός λαός...

War games: 1998 ... 1998: Παιχνίδια πολέμου...

συνέχεια από την σελίδα 16

«War Games», ωστόσο, στα αγγλικά δεν θα πει μόνο «Παιχνίδια Πολέμου». Θα πει και «Ασκήσεις». Ασκήσεις στρατιωτικές, πραγματικές ή «επί χάρτου», βασισμένες στο «σενάριο» ενός μελλοντικού πολέμου.

Κάποιος ικανός «αναλυτής» κειμένων θα μπορούσε να δει πίσω απ' τις γραμμές - καθώς αυτές γράφονταν μέρα τη μέρα - την πίστη μας, πως επρόκειτο για «παιχνίδια» και όχι για πραγματικό επικείμενο πόλεμο, πότε να κλονίζεται και πότε να επαναβεβαιώνεται και - αν ήταν αρκετά ικανός - θα μπορούσε να βρει ακόμη και την χρονική στιγμή που γράφτηκε η κάθε γραμμή.

Πρέπει να ομολογήσουμε, στο σημείο αυτό, πως είναι απογοητευτικό το ότι η πίστη μας αυτή δεν τρεφόταν από κάποιες λαϊκές, μαζικές αντιπολεμικές κινητοποιήσεις, αλλά μόνο απ' την ανάλυση των στοιχείων της ασκούμενης από κράτη και κυβερνήσεις (άμεσα ή έμμεσα εμπλεκόμενες στον «πόλεμο») εξωτερικής πολιτικής.

Δεν λέμε πως δεν υπήρξαν αντιπολεμικές κινητοποιήσεις. Τους έλειπε, όμως, η μαζικότητα (με εξαίρεση τις κινητοποιήσεις των Παλαιστινίων και των Ιορδανών, που ήταν ωστόσο «αναμενόμενες» και άρα δεν μπορούσαν να επηρεάσουν τις ήδη σχεδιασμένες εξελίξεις), αλλά και η «φλόγα» των αντίστοιχων κινητοποιήσεων του 1991.

Ειδικότερα στην Ελλάδα, μόνο οι Τούρκοι και οι Κούρδοι πολιτικοί πρόσφυγες έκαναν ό,τι μπορούσαν (κάποιες συγκεντρώσεις, κάποιες ανακοινώσεις...). Η ελληνική αριστερά, δεν έκανε απολύτως τίποτε, ενώ μπορούσε, βέβαια, να κάνει πολύ περισσότερα, και περιορίστηκε να συναγωνιστεί το κυβερνητικό ΠΑΣΟΚ στην επαναστατικότητα του ύφους... κάποιων πλατωνικών και τελικά ανούσιων διακηρύξεων και άρθρων στα κομματικά της όργανα.

Ευτυχώς, κάποιοι έβαλαν εκείνη την βόμβα στην General Motors και έσωσαν κυριολεκτικά την τιμή του λαού μας.

Θα θέλαμε να πιστέψουμε πως οι περισσότεροι άνθρωποι του πλανήτη δεν κινητοποιήθηκαν επειδή είχαν καταλάβει ότι επρόκειτο για απλά «Παιχνίδια Πολέμου», αλλά δυστυχώς δεν το πιστεύουμε. Πολύ φοβόμαστε πως η αδράνεια που παρατηρήθηκε οφείλεται σε ξεκάθαρη παθητικοποίηση. Κι ακόμη περισσότερο φοβόμαστε πως το αίσθημα ανακούφισης που προκάλεσε η συμφωνία Ταρέκ Aziz - Κόφι Αννάν θα επιφέρει ακόμη περισσότερη παθητικοποίηση, αφού δημιουργεί την ψευδή εντύπωση πως ο καπιταλισμός μπορεί να επιλύει τις κρίσεις που δημιουργεί, ερήμην των λαών.

Έτσι, εκείνο που στήριξε την πίστη μας ήταν η γνώση πως η Ενωμένη Ευρώπη (αλλά ως ένα σημείο και η Ιαπωνία) ήταν από την αρχή αντίθετη στο αμερικάνικο σχέδιο καταστροφής του Ιράκ.

Συνεννοημένοι μεταξύ τους, οι Ευρωπαίοι εταίροι, είχαν αποφασίσει να «παίξουν σε όλα τα ταμπλώ».

Οι Γερμανοί, «απευχόμενοι τον πόλεμο», έσπευσαν να δηλώσουν πως θα «βρίσκονταν στο πλάι» των Αμερικανών, με σκοπό βέβαια να τους σταματήσουν την κατάλληλη στιγμή. Μια σειρά ευρωπαϊκών χωρών, προσδεδεμένων στο γερμανικό άρμα, έσπευσαν να κάνουν το ίδιο. Ακόμη κι η Πολωνία δήλωσε πως θα έστελνε στο Ιράκ «ομάδα ειδικών στον χημικό πόλεμο».

Οι Ισπανοί έσπευσαν κι αυτοί να δηλώσουν πως θα έθεταν στην διάθεση των ΗΠΑ την αεροπορική βάση Μορόν.

Οι Ιταλοί έκαναν το ίδιο, δηλώνοντας πως θα έστελναν ακόμη και ένοπλα τμήματα στην περιοχή. (Μην ξεχνάμε πως η Ιταλία έχει «αριστερή» κυβέρνηση).

Οι Έλληνες (άλλοι «αριστεροί») κυβερνήτες έσπευσαν κι αυτοί να θέσουν στην διάθεση των υπερποντίων συμμάχων τους τις βάσεις του Ακτίου και της Σούδας, συναγωνιζόμενοι σε δουλικότητα τους Τούρκους ομολόγους τους, με την κρυφή πρόθεση να παρέμβουν την τελευταία στιγμή και να ταχθούν στο πλευρό των Γερμανών.

Οι Γάλλοι ήταν αυτοί που ανέλαβαν - σε συνεννόηση με τους Γερμανούς - να «σώσουν την τιμή της Ευρώπης». Σε συνεννόηση και με τους Ρώσσους, δήλωσαν πως αντιτάσσονται σε κάθε ένοπλη επέμβαση των ΗΠΑ στο Ιράκ.

Η κατάσταση «μύριζε» έντονα παγκόσμιο πόλεμο, μέχρι τη στιγμή που στο παιχνίδι μπήκαν οι Βρεταννοί.

Οι Αμερικάνοι δεν ήταν πια μόνοι τους. Υπήρχαν δίπλα τους κι οι «σύμμαχοί» τους, που θα τους έλεγχαν.

Οι Αμερικανοί είχαν πια δυο επιλογές :

- να κάνουν έναν «μισό» πόλεμο, σαν εκείνον του 1991 και να μην έρθουν σε ρήξη με την Ευρώπη

ή

- να κάνουν έναν ολοκληρωτικό πόλεμο εναντίον του Ιράκ, πράγμα που θα τους οδηγούσε σε σύγκρουση με τις ευρωπαϊκές δυνάμεις.

Η πρώτη επιλογή, θα τους κόστιζε ανθρώπινες ζωές, καθώς δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιήσουν τα όπλα μαζικής καταστροφής τους και θα υποχρεώνονταν να στείλουν στο Ιράκ απλούς φαντάρους. Θα είχαν τρομερές απώλειες (αφού αυτοί θα ήταν η πολυπληθέστερη εμπόλεμη ομάδα), χωρίς να ελπίζουν κανένα ουσιαστικό κέρδος.

Η δεύτερη, θα ήταν πολύ πιο εύκολη και ανέξοδη στην πρώτη φάση της (στην καταστροφή του Ιράκ), αλλά φοβερά πιο δύσκολη και τρομακτικά πιο δαπανηρή (σε έμψυχο υλικό, σε άψυχο, σε χρήμα) στην δεύτερη φάση (δηλαδή στην σύγκρουση με τους Ευρωπαίους).

Δεν ήταν έτοιμοι ούτε για το πρώτο, ούτε για το δεύτερο. Προτίμησαν, να μην παίξουν άλλο. Στο κάτω-κάτω, η διαμόρφωση της κατάστασης τους επιτρέπει να διατηρήσουν για κάποιο χρονικό διάστημα το εμπάργκο στα ιρακινά πετρέλαια. Αυτό τους δίνει εξ άλλου κάποιον χρόνο για να προετοιμάσουν τον πληθυσμό τους για την αναμέτρησή τους με τους Ευρωπαίους.

Στις αμέσως επόμενες μέρες, θα δούμε μια πρωτοφανούς αγριότητας επίθεση της αμερικανικής προπαγάνδας εναντίον των Ευρωπαίων «συμμάχων» των ΗΠΑ. Οι Γάλλοι, αλλά και όλοι οι άλλοι, ακόμη και οι Βρεταννοί θα κατηγορηθούν ως «υποκινητές» και «υποστηρικτές» του «τρομοκράτη» Σαντάμ, αλλά και του Ιράν, των Σέρβων, της Βόρειας Κορέας, του Καντάφι και δεν συμμαζεύεται...

Οι Ευρωπαίοι θα είναι υποχρεωμένοι να απαντήσουν. Όχι μόνο για «λόγους ηθικής τάξεως», αλλά επειδή το πετρέλαιο που κινεί την βιομηχανία τους στερεύει επικίνδυνα και η άρση του εμπάργκο κατά του Ιράκ είναι για την Ευρώπη θέμα ζωής ή θανάτου.

Τα «Παιχνίδια Πολέμου», λοιπόν, μπορεί να είναι βραχυπρόθεσμα απλά «παιχνίδια», μακροπρόθεσμα (πόσο «μακροπρόθεσμα» άραγε), όμως, είναι σίγουρο ότι θα αποδειχτούν θανάσιμα

αντιπολεμικές κινητοποιήσεις

Ο Σύλλογος Αρνητών Πολέμου της Σμύρνης (İzmir Savaş Karşıtları Demeği - İSKD) απηύθυνε στις 13 Φλεβάρη προς τον τύπο ανακοίνωση, σχετικά με τις στρατιωτικές προετοιμασίες των Αμερικανών στον Κόλπο και με την στάση της κυβέρνησης της Τουρκίας στο θέμα αυτό. Η συνέντευξη τύπου έγινε στον δρόμο, με τη συμμετοχή των μελών του İSKD και εκπροσώπων αρκετών άλλων οργανώσεων.

Στην ανακοίνωση, τονίζεται κατ' αρχήν ότι οι στρατιωτικές προετοιμασίες των ΗΠΑ εναντίον του Ιράκ είναι ηθικά απαράδεκτες και πολιτικά αδικαιολόγητες.

Το κεντρικό σημείο όπου εστιάζεται η προσοχή της ανακοίνωσης είναι η στάση της κυβέρνησης και του γενικού επιτελείου της Τουρκίας. Το γενικό επιτελείο και η πλειοψηφία των κυβερνητικών στελεχών τάσσεται υπέρ της υποστήριξης των ΗΠΑ σε περίπτωση επίθεσης.

Απ' ό,τι εμφανίζεται στα ΜΜΕ, ένας από τους κύριους λόγους αυτής της υποστήριξης προς τις ΗΠΑ είναι η υποστήριξη που παρέχουν οι τελευταίες προς τις επιχειρήσεις του τουρκικού στρατού στο βόρειο Ιράκ, δηλαδή εναντίον του PKK.

Κατά τον İSKD, πρόκειται για έναν φαύλο κύκλο του μιλιταρισμού. Οι στρατιωτικές επιχειρήσεις του τουρκικού στρατού στο βόρειο Ιράκ διεξάγονται με την έγκριση των ΗΠΑ και, για τον λόγο αυτό, η κυβέρνηση και το γενικό επιτελείο τάσσονται υπέρ της παροχής κάθε υποστήριξης προς τις ΗΠΑ, στην περίπτωση που αυτές επιτεθούν στο Ιράκ, παρέχοντάς τους οικονομικής και διπλωματικής φύσεως βοήθεια.

Έτσι, στην ουσία, μας λένε πως, αν η Τουρκία θέλει να συνεχίσει τον πόλεμο στο Κουρδιστάν, θα πρέπει να συμμετάσχει και σε κάποιον άλλο πόλεμο.

Αυτός είναι ο φαύλος κύκλος του μιλιταρισμού.

Ο İSKD δηλώνει την πλήρη αντίθεσή του σ' αυτόν τον φαύλο κύκλο και απαιτεί την άμεση λήξη του πολέμου στο Κουρδιστάν.

Από την ομάδα δημοσίων σχέσεων του İSKD

ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ

ΣΚΟΤΩΣΤΕ ΤΟΝ ΠΡΙΝ ΞΑΝΑΣΚΟΤΩΣΕΙ !!!

KILL HIM BEFORE HE KILLS AGAIN !!!

ENEMY OF HUMANITY

ΛΗΣΤΕΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΕΣ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ !

Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός συνεχίζει τις προετοιμασίες του για την επίθεση στο Ιράκ. Ο ιμπεριαλισμός θέλει την Μέση Ανατολή να είναι κήπος τριανταφύλλων χωρίς αγκάθια, για τα συμφέροντά του. Αυτή η επίθεση και οι προετοιμασίες του ιμπεριαλισμού δεν είναι μόνο επίθεση ενάντια στον ιρακινό λαό. Αυτή είναι απειλή και εκφοβισμός σε όλους τους λαούς της Μέσης Ανατολής και στους λαούς όλου του κόσμου.

Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΧΘΡΟΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

Σήμερα οι ιμπεριαλιστές, μπροστά στον κόσμο, φοράνε τη μάσκα του υπερασπιστή, του προστάτη της Δημοκρατίας, των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, της Ειρήνης. Οι αναφορές των ιμπεριαλιστών στη «Νέα Τάξη», από τις αρχές του '90, είναι μια καινούρια τυραννία που επιβάλλουν στους λαούς του κόσμου. Οι ιμπεριαλιστές, με επικεφαλής τις ΗΠΑ, κήρυξαν τον εαυτό τους ως μοναδικό κυρίαρχο του κόσμου και επιβάλλουν στους λαούς το καπιταλιστικό και εκμεταλλευτικό τους σύστημα.

Οι ιμπεριαλιστές, πραγματικά, θέλουν να φέρουν την δημοκρατία και την ειρήνη στις χώρες του κόσμου ;

Η απάντηση σε αυτή την ερώτηση είναι ένα μεγάλο ΟΧΙ !

Το '91 ο ιμπεριαλισμός έφερε δημοκρατία και ειρήνη στον ιρακινό λαό, ρίχνοντας πάνω του χιλιάδες τόννους βόμβες ; Έφερε, υπεράσπισε τα ανθρώπινα δικαιώματα, όταν δολοφόνησε εκατοντάδες χιλιάδες Ιρακινούς, καταδικάζοντας δεκάδες χιλιάδες παιδιά στον θάνατο με τους αποκλεισμούς ;

Με τις επεμβάσεις και εισβολές στην Ρουάντα, Σομαλία, Αϊτή, Παναμά, βασάνισε χιλιάδες ανθρώπους, πραγματοποίησε σφαγές, καταδίκασε τους λαούς στην πείνα και στην φτώχεια. Μήπως μ' όλα αυτά έφερε ειρήνη σ' αυτές τις χώρες ;

Οι ΗΠΑ, που προσπαθούν να βάλουν υπό τον πλήρη έλεγχό τους το Ιράκ, με την δικαιολογία «Κάνουμε έρευνες για τα βιολογικά και χημικά όπλα», άπλωσαν ξανά τα αιματηρά τους χέρια στη Μέση Ανατολή. Οι φήμες, ότι το Ιράκ παράγει βιολογικά και χημικά όπλα, είναι οι προσπάθειες να νομιμοποιήσουν την επίθεση των ΗΠΑ. Ενώ όλοι ξέρουν : οι ιμπεριαλιστές, με επικεφαλής τις ΗΠΑ, είναι οι ίδιοι που παράγουν, χρησιμοποιούν και πουλάνε αυτά τα όπλα της μαζικής εξόντωσης.

Ο ΟΗΕ, που παρουσιάζεται σαν υπερασπιστής της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ελέγχεται από τον ιμπεριαλισμό και από τους συνεργάτες του και είναι ο διεθνής οργανισμός που καθοδηγεί τις επεμβάσεις και τις επιθέσεις. Ο ΟΗΕ δεν έχει βγάλει ούτε μια απόφαση προς όφελος των λαών. Η επίθεση στο Ιράκ έχει αποφασισθεί στον ΟΗΕ. Ο στόχος τους είναι η εξασφάλιση της πλήρους ηγεμονίας και κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή και σε όλο τον κόσμο. Όσοι αντιστέκονταν βρέθηκαν πάντα στο στόχαστρο του ιμπεριαλισμού.

Το Ιράκ, γιατί βρίσκεται σήμερα στο στόχαστρο των ΗΠΑ ;

Επειδή το Ιράκ είναι εμπόδιο μπροστά στην απόλυτη ηγεμονία των ΗΠΑ στη Μέση Ανατολή.

Επειδή το Ιράκ δεν επιτρέπει στις ΗΠΑ να εκμεταλλεύονται τα ορυκτά πλούτη του και τα πετρέλαια.

Αυτός είναι ο λόγος για τις προετοιμασίες και για την επίθεση.

Αυτός είναι ο λόγος για τους αποκλεισμούς.

Αυτός είναι ο λόγος που κατηγορείται σαν τρομοκρατική χώρα.

Η ολιγαρχία της Τουρκίας είναι ο πιο πιστός υπηρέτης των ΗΠΑ στην περιοχή. Οι ομιλίες τους για την «Πατρίδα» και το «Έθνος» είναι ψεύτικες. Εκείνοι ξεπούλησαν, εδώ και πενήντα χρόνια, την πατρίδα μας στους ιμπεριαλιστές. Η Ιντσιρλίκ, μια από τις στρατιωτικές βάσεις των ΗΠΑ, έχει χρησιμοποιηθεί πολλές φορές για τις επιθέσεις των ιμπεριαλιστών ενάντια στους λαούς της περιοχής. Η βάση Ιντσιρλίκ είναι πάντα μια μεγάλη απειλή εις βάρος των λαών της Μέσης Ανατολής.

Το φασιστικό κράτος της Τουρκίας είναι συνένοχος των ιμπεριαλιστών. Υψώνει και κυματίζει την Αμερικανική σημαία πάνω στην πατρίδα μας. Η Ιντσιρλίκ συνεχίζει να λειτουργεί σαν μια Αμερικανική βάση. Στις βάσεις αυτές δεν μπορεί να μπει χωρίς την άδεια των Αμερικανών, ούτε ο πρόεδρος της Δημοκρατίας της Τουρκίας. Αυτή η ανηθικότητα ανήκει σε μια χούφτα υπόδουλους των ιμπεριαλιστών, όχι στους λαούς μας.

Όλες οι άρχουσες τάξεις, που ξεπουλάνε τις χώρες τους στον ιμπεριαλισμό, μοιράζονται την αναξιοπρέπεια και την ανηθικότητα. Η αξιοπρέπεια και το ήθος των λαών όλου του κόσμου και το συμφέρον της ανθρωπότητας είναι στην αντίσταση στον ιμπεριαλισμό.

Οι λαοί δεν έχουν κανένα πρόβλημα μεταξύ τους. Οι ιμπεριαλιστές και οι υπόδουλοί τους υποκινούν τις εχθρότητες μεταξύ των λαών. Οι λαοί όλου του κόσμου είναι αδέρφια. Και ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι ο μόνος δρόμος για την απελευθέρωση των λαών.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΛΑΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ !

Επαναστάτες, δημοκράτες, πατριώτες, προοδευτικοί άνθρωποι, όλοι οι άνθρωποι ενάντια στον ιμπεριαλισμό !

Να είσαι άνθρωπος σημαίνει να νοιώθεις τον πόνο για τις αδικίες, όπου γης, στην καρδιά σου.

Να αγωνισθούμε από κοινού ενάντια στον ιμπεριαλισμό που τυραννεί την ανθρωπότητα

Ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό σημαίνει να είσαι άνθρωπος.

Ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι απαραίτητος για την υπεράσπιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και το ανθρώπινο ήθος.

Ο αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό σημαίνει υπεράσπιση της ανεξαρτησίας των λαών και της δημοκρατίας.

- **Η ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ !**
- **ΚΑΤΩ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ, ΖΗΤΩ Ο ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ !**
- **ΕΞΩ Ο ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ !**
- **Η ΝΙΚΗ ΑΝΗΚΕΙ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΛΑΟΥΣ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ !**

17-2-1998

DHKC - ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ

ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΠΛΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΥ

1. Από ότι αγοράσει ή πουλήσει κάθε Έλληνας πολίτης το 1,5% πάει στα ταμεία της Ε.Ο.Κ. σαν φορολογία του ΕΟΚικού υπερκράτους.
   Αφού κρατήσουν κάτι για τον κόπο τους επιστρέφουν τα υπόλοιπα σαν επιδοτήσεις.
   Το 80% των επιδοτήσεων το αρπάζουν μεγαλοεπιχειρηματίες (Κόκκαλης, Λαμπράκης, Αλαφούζος κ.λ.π.).
   Το 20% μόνο πάει σε επιδοτήσεις αγροτικών προϊόντων.
   Από αυτά το 80% καταλήγει σε μεγαλοσυσκευαστές (ΦΑΓΕ, ΔΕΛΤΑ, κ.λ.π.). Για τους αγρότες περισσεύει το 20% του 20%, δηλαδή 4% του συνόλου.

2. Τα χρήματα που παίρνει ο αγρότης για τα προϊόντα του δεν καλύπτουν το κόστος.
   Οι τιμές καθορίζονται από απρόσωπα κέντρα, από ντόπιους και ξένους κεφαλαιοκράτες και κρατιστές.
   Οι αγρότες χρεώνονται στις τραπέζες.
   Οι μικροί κλήροι πουλιούνται, οι μεγάλοι μεγαλώνουν.
   Οι μεσάζοντες και οι εταιρείες τροφίμων πλουτίζουν.
   Θέλουν ν' αρπάξουν τη γη και να μετατρέψουν τους αγρότες σε άνεργους ακτήμονες που θα ψάχνουν στις πόλεις για μεροκάματο.

3. Η αντίσταση είναι αναγκαία.
   Μπ. Μπρέχτ: «Αυτό που πρέπει καλά να καταλάβεις είναι τούτο:
   Είτε σ' αρέσει ειτε όχι, αν δεν παλαίψεις θα πεθάνεις».

4. Οι αγρότες της Κρήτης πρέπει να συντονίσουν τον αγώνα τους με όλους τους αγρότες της Ελλάδας. Ήταν σφάλμα των αγροτών της Κρήτης η αδράνεια τους στα περισυνά μπλόκα σε Θεσσαλία - Στερεά. Και ήταν έγκλημα η παράκαμψη των μπλόκων με καράβια της Α.Ν.Ε.Κ. και των Μινωϊκών που μετέφεραν κρητικά προϊόντα.
   Μόνο ενωμένοι οι αγρότες όλων των περιοχών θα αυξήσουν τη δύναμη τους.

5. Οι αγρότες της Ελλάδας πρέπει να συντονίσουν τον αγώνα τους με τους αγρότες της Ευρώπης.
   Οι εχθροί τους είναι ήδη ενωμένοι: έχουν φτιάξει το συνδικαλιστικό όργανο των κεφαλαιοκρατών που λέγεται Ε.Ο.Κ.
   Αδιάκοπα συσκέπτονται υπουργοί, πρωθυπουργοί, τεχνοκράτες, γραφειοκράτες, συνωμοτόντας ενάντια στους λαούς τους.
   Οι αγρότες πρέπει να αντιτάξουν τη δική τους ενότητα.
   Προς το παρόν ούτε καν ξέρουν τους αγώνες των αγροτών των άλλων χωρών γιατί τηλεοράσεις και εφημερίδες τους αποκρύπτουν.

6. Συμφέρον των αγροτών είναι να ενωθούν με όλους τους άλλους εργαζόμενους και άνεργους.

Πέρισυ το κράτος νίκησε τον ένα μετά τον άλλο τρεις μεγάλους κλάδους εργαζομένων: αγρότες, ναυτεργάτες, καθηγητές.
Αν την επόμενη κινητοποίηση συμφωνήσουν να την κάνουν ταυτόχρονα πολλοί κλάδοι μαζί, το κράτος δεν έχει αρκετά Μ.Α.Τ. για όλους.
Ούτε αρκετές τηλεοράσεις για να μας πείσει ότι οι απεργοί είναι «κακοί» αν όλοι είμαστε απεργοί.
Αν όλοι απεργούν δεν θα μπορεί να στρέψει τους αγρότες εναντίον των ναυτεργατών που δεν μεταφέρουν τα προϊόντα τους, ούτε τους φορτηγατζήδες εναντίον των αγροτών για τα μπλόκα, ούτε κανένα εναντίον των απεργών καθηγητών αν και οι μαθητές διαλέξουν την ίδια στιγμή να αντισταθούν με καταλήψεις στους νέους νόμους για την παιδεία.

7. Συμφέρον των αγροτών αλλά και κάθε εργαζόμενου και άνεργου είναι η ενεργητική συμπαράσταση σε κάθε τομέα εργαζομένων που απεργεί, αγωνίζεται, διεκδικεί.
Ακόμα κι αν έχει προσωρινά κάποια μικρή ζημιά από την απεργία του άλλου, το μακροπρόθεσμο κέρδος είναι μεγαλύτερο.
Όταν ένα κομμάτι του λαού κερδίζει μια μάχη, κερδίζουν όλοι.
Όταν ένα κομμάτι του λαού μπαίνει στη μάχη, είναι η κατάλληλη στιγμή να μπουν και τα υπόλοιπα.

8. Ισχυρότερο μέσο πάλης είναι η γενική απεργία.
Καλά θα είναι ν' αρχίσουμε να την σκεφτόμαστε.

9. Ακόμα ισχυρότερο η γενική απεργία διαρκείας.

10. Κι ακόμα καλύτερα αν οι απεργοί πάρουν στα χέρια τους την οργάνωση της παραγωγής και της διανομής, παραμερίζοντας κράτος, αφεντικά και μεσάζοντες.

11. Καμμιά εμπιστοσύνη σε κόμματα, βουλευτές, νομάρχες, γραφειοκράτες συνδικαλιστές, αγροτοπατέρες. Είναι γρανάζια του συστήματος εκμετάλευσης. Κι αν καμμιά φορά κάνουν πως γαυγίζουν προς τα πάνω, ποτέ δεν πρόκειται να δαγκώσουν τ' αφεντικά τους.
Οργάνωση στη βάση, ενότητα στη βάση.
Επιτροπές αγώνα από αγρότες σε κάθε χωριό.
Επιτροπές αυτόνομες ανεξάρτητες.
Αποφάσεις σε ανοικτές συνελεύσεις παρουσία όλων. Άμεση δημοκρατία.
Αγρότες που θα μιλούν μόνο με αγρότες και άλλους εργαζόμενους και όχι με κρατικά και κομματικά τσιράκια.
Τυχόν αντιπρόσωποι μόνο αγρότες, εκλεγμένοι, ανακλητοί ανα πάσα στιγμή, με συγκεκριμένες οδηγίες, υποχρεωμένοι να λογοδοτήσουν στη συνελευση και με κυκλική εναλλαγή όλοι να γίνονται αντιπρόσωποι για να μην προκύψουν νέοι αγροτοπατέρες.
Συντονισμός όλων των επιτροπών για κοινή δράση.

9-2-98

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΧΑΝΙΩΝ

...στα πεταχτά...

Ανεστάλη (29/1/98) τελικά η εκτέλεση της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου Αθήνας, με την οποία είχε καταδικαστεί σε φυλάκιση 40 μηνών ο σύντροφος Παναγιώτης Λιόλιος για τη συμμετοχή του στην εξέγερση του Πολυτεχνείου του '95, μέχρι την έκδοση της απόφασης του Αρείου Πάγου στον οποίο εκκρεμεί η αναίρεσή του 💣💣💣 Μετά από ταλαιπωρία ενός μηνός, ανεστάλη τελικά και η εκτέλεση της απόφασης (20/2/98) για τον Γιώργο Βλασσόπουλο που κρατιόταν αιχμάλωτος στις φυλακές Χίου 💣💣💣 10μηνη φυλάκιση επέβαλε, τελικά (17/2/98) το στρατοδικείο της Αθήνας στον σύντροφο Νίκο Μαζιώτη για την λιποταξία. Το στρατοδικείο αποφάσισε να έχει η έφεση ανασταλτικό αποτέλεσμα, κι έτσι ο Νίκος γύρισε στον Κορυδαλλό, όπου κρατείται για την γνωστή υπόθεση της βόμβας στο υπουργείο της Βάσως Παπανδρέου 💣💣💣 65-130 δραχμές τη μέρα θα δώσει ο Σημίτης - λέει - στους συνταξιούχους. ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΑ ΑΥΓΑ ΚΑΙ ΡΙΞΤΕ ΤΑ ΣΤΗ ΜΟΥΡΗ ΤΟΥ ! 💣💣💣 Στο μεταξύ, τα ΜΜΕ, μην έχοντας τίποτε σοβαρότερο να κάνουν (αφού ο πόλεμος στον Κόλπο «δεν τους έκατσε»), μας έπρηξαν με τις διαγραφές στη Νέα Δημοκρατία και με το συνέδριο των πράσινων τσικό 💣💣💣 Στην Κύπρο, ο Κληρίδης ξαναβγήκε πρόεδρος, με τις ευλογίες του «σοσιαλιστή» Λυσσαρίδη, ευλογημένου - με τη σειρά του - απ' τον «σοσιαλιστή» Σημίτη, που κι αυτός έχει ευλογηθεί απ' τον Κλίντον... 💣💣💣 Ο τελευταίος, πάντως, το φυσάει και δεν κρυώνει... Κι αφού το Ιράκ (κι η Ευρώπη) δεν του έκανε το χατήρι, έβαλε το τσιράκι της Ωλμπράϊτ, τον Μαρκ Γκρόσμαν, να τρομάξει τον κόσμο, μιλώντας για «ένταση» κι «επικίνδυνη κατάσταση» στο Αιγαίο... 💣💣💣 Η ένταση, ωστόσο, στις φυλακές Χίου, που προκλήθηκε απ' τον απάνθρωπο βασανισμό του Αλβανού κρατούμενου Ζίπερ Λέσι, δεν πέρασε απαρατήρητη : Στις 24/2/98 το πρωί (την ίδια ώρα που αποφυλακιζόταν ο «υποκινητής της στάσης» (κατά τον διευθυντή της φυλακής) Γιώργος Βλασσόπουλος, κάποιος Νίκος Τσούρος, διευθυντής σύνταξης της φυλλάδας Χιακός Λόγος, μιλώντας στην εκπομπή της ΕΡΑ-1 «Γειτονιές της Ελλάδας», δήλωνε ανερυθρίαστα : «Ο Αλβανός υπέστη μόνο κάποιους μώλωπες, σε συμπλοκή με συμπατριώτες του, όπως μου είπε ο κ. Διευθυντής...» (!) 💣💣💣 Ο Τσούρος, δυστυχώς δεν είναι ο μόνος που «κοσμεί» τον δημοσιογραφικό κόσμο. Στις 27/2/98, διαβάσαμε ένα εμετικό σχόλιο του «Φ. Λαζαρ.» στην Αθηναϊκή, που ούτε λίγο, ούτε πολύ συνέκρινε τους αγωνιστές που κάψαν ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο, με τους λεβέντες που - προκειμένου να βρουν μια θεσούλα στον κρατικό μηχανισμό - «προτίμησαν να υπηρετήσουν ως έφεδροι την πατρίδα»... 💣💣💣 Αλήθεια, ο «Φ. Λαζαρ.», ποιόν υπηρετεί ; 💣💣💣 Και νά 'ταν μόνο αυτό : Ο «τύπος» τα έβαλε και με τα παιδιά που αυτές τις μέρες αγωνίζονται για μια καλύτερη παιδεία, απαλλαγμένη απ' την πράσινη λαίλαπα του Αρσένη, χαρακτηρίζοντας τις καταλήψεις των σχολείων «αναίτιες»... 💣💣💣 Ποιός : Ο καλός μαθητής του Γκαίμπελς ! 💣💣💣 Πάντως, οι μαθητές, οι φοιτητές, οι αγρότες, ευτυχώς, δεν του μοιάζουν...

Στο τεύχος 147 του Αναρχικού, ο «δαίμων» έφαγε την υποσημείωση στο κείμενο της Ντίνας Καβάσιλα για τον Κορνήλιο Καστοριάδη, αφήνοντας στους αναγνώστες κάποια σύγχυση, σχετικά με τον Άγι Στίνα. Διευκρινίζουμε λοιπόν : Άγις Στίνας ήταν το ψευδώνυμο με το οποίο υπέγραφε τα βιβλία του και με το οποίο έγινε γνωστός ο Σπύρος Πρίφτης. Οι φίλοι του τον αποκαλούσαν Μπαρμπα-Σπύρο, έτσι και η Ντίνα Καβάσιλα τον αποκαλεί Σπύρο Στίνα.

ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ ΤΟΥ ΥΠΕΠΘ

- ΕΠΕΙΔΗ το κράτος ουδέποτε δεσμεύτηκε με συμβόλαιο για τη διατήρηση του "δικαιώματος στη μόρφωση", του "δικαιώματος στην εργασία" και όποιας άλλης περίφημης "κοινωνικής κατάκτησης"
- ΕΠΕΙΔΗ η απαξίωση των πτυχίων, η μονιμοποίηση της ανεργίας και οι ελαστικές εργασιακές σχέσεις στο δημόσιο αποτελούν πια χρόνιο φαινόμενα.
- ΕΠΕΙΔΗ η επετηρίδα δεν είναι "το μόνο αξιοκρατικό σύστημα διορισμού" (όπως λανθασμένα αναφέρεται σε πρόσφατη ανακοίνωση της ΠΕΑΕ) και επειδή, τέλος πάντων, η "αξιοκρατία" είναι μια αστική ιδεολογία συγκάλυψης της κοινωνικής ανισότητας
- ΕΠΕΙΔΗ η προσκόλληση στην επετηρίδα σα θεσμού του προστατευτικού κράτους που υποτίθεται ότι αναγνωρίζει ισότιμα πτυχία και εργασιακά δικαιώματα υποδηλώνει πίστη σε μια κοινωνία τυπικής ισότητας των πολιτών
- ΕΠΕΙΔΗ στην πράξη δεν υπάρχει καμιά ισότητα και καμιά εξασφάλιση και όλα είναι ζήτημα ταξικής πάλης και επομένως η επετηρίδα μόνο σαν **πολιτικό όπλο** που αντιτίθεται στον ανταγωνισμό πρέπει να χρησιμοποιηθεί
- ΕΠΕΙΔΗ πολλοί νέοι συνάδελφοι απογοητευμένοι από τους αποκλεισμούς που δημιουργεί η πολιτική του κράτους και η τυπική συντήρηση της επετηρίδας θα τρέξουν στο διαγωνισμό μια και όπως πιστεύουν δεν έχουν τίποτα να χάσουν
- ΕΠΕΙΔΗ η διεξαγωγή του διαγωνισμού θα δημιουργήσει εκτός από νέου τύπου αδιόριστους κυρίως **"αποτυχημένους" πτυχιούχους**, πιο εξατομικευμένους και απογοητευμένους από τους σημερινούς
- ΕΠΕΙΔΗ η "μαυρίλα" της προσωρινότητας εναλλάσσεται με την ανεργία σε ένα ήδη ζοφερό παρόν
- ΕΠΕΙΔΗ δε μας ενδιαφέρει να υποδείξουμε στο καπιταλιστικό κράτος πώς να κάνει εκπαιδευτική πολιτική, αλλά μας καίει η ικανοποίηση των
- ΕΠΕΙΔΗ δεν διεκδικούμε το "δικαίωμα στην εργασία" αλλά το "δικαίωμα" στη ζωή

Γι' αυτό προτείνουμε η υπό σχηματισμό επιτροπή ενάντια στο διαγωνισμό να ονομαστεί **"Επιτροπή ενάντια στην Αξιολόγηση, τον Ανταγωνισμό και την Ελαστικότητα"** και να προβάλλει για λογαριασμό ΟΛΩΝ των αδιόριστων τα εξής αιτήματα:
- Κοινωνικός μισθός χωρίς προϋποθέσεις (πιστοποιητικά παιδαγωγικής επάρκειας κλπ) για όλους τους άνεργους πτυχιούχους ίσος με το μισθό ενός πρωτοδιόριστου καθηγητή (250.000 δρχ)
- Κατάργηση του θεσμού του ωρομίσθιου
- Ίσες αποδοχές για μόνιμους και προσωρινούς στο δημόσιο και τον ιδιωτικό τομέα.

Η επιτροπή μπορεί να αποτελέσει τον καταλύτη για τη δημιουργία ενός διεκδικητικού κινήματος άνεργων και προσωρινών και πέρα από το χώρο των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα. Εδώ και δυο αιώνες είναι δημόσιο μυστικό ότι μόνο η συνεργασία εργαζομένων και ανέργων μπορεί να εμποδίσει τα σχέδια του κεφαλαίου που στηρίζονται στη διαίρεση και τον ανταγωνισμό των εργατών.
Κάθε άλλη επιλογή από μεριάς μας θα μας απομονώσει και θα μας διαλύσει

ιι η Πολυμερής Συμφωνία Επενδύσεων;
ορεί να κάνει;
μπορούμε να κάνουμε εμείς;
ά τα ερωτήματα απαντάει η θαυμάσια μπροσούρα της
οβουλίας ενάντια στη ΜΑΙ», που τιτλοφορείται :
ΈΣ ΓΙΑ ΝΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ - Μέρος 1ο.
ιρχικός, αποφάσισε να την αναδημοσιεύσει
λέξεις.

Αυτή η μπροσούρα εκδόθηκε από την "Πρωτοβουλία ενάντια στη ΜΑΙ" για να ενημερώσει σχετικά με την Πολυμερή Συμφωνία Επενδύσεων (ΜΑΙ) και τις μεθοδεύσεις της "άτυπης κυβέρνησης του πλανήτη", του Παγκόσμιου Οικονομικού Forum (WEF).

Η πρωτοβουλία για την έκδοση αυτής της μπροσούρας αποτελεί μια πρώτη κίνηση αντιπληροφόρησης ενάντια στις συμφωνίες ελευθέρου εμπορίου και τους σχετικούς με αυτές θεσμούς, π.χ. WTO (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου), EU (Ευρωπαϊκή Ένωση) κλπ.

Η "Πρωτοβουλία ενάντια στη ΜΑΙ" θα προσπαθήσει να εντοπίσει τις οικονομικές-κοινωνικές συνέπειες αυτής της νέας συνθήκης σε παγκόσμιο επίπεδο. Ελπίζουμε ότι η απάντηση που θα δοθεί στη συνθήκη θά 'ναι κι αυτή παγκόσμια!

Κάτι τέτοιο το θεωρούμε εφικτό μέσα από τη δημιουργία και ανάπτυξη αντιιεραρχικών-αντικυριαρχικών κινημάτων βάσης που θα αντισταθούν όχι μόνο στις επιμέρους συνθήκες αλλά στη δικτατορία της αγοράς συνολικά και στην ψευδαίσθηση ότι αυτή είναι φορέας ευημερίας.

Η αγορά αντίθετα, η εξουσία του χρήματος, είναι φορέας ανισοτήτων, εκμετάλλευσης και εξαθλίωσης. Σ' ένα κόσμο που κυριαρχείται από το εμπόρευμα και το θέαμα που αυτό αναπαράγει, ο άνθρωπος παύει πλέον να δρα και να δημιουργεί και γίνεται ένας αναλώσιμος καταναλωτής.

Να μπει επιτέλους ένας φραγμός στην απάθεια και την παθητικοποίηση που προωθεί παγκόσμια η εξουσία.

Ας αποκτήσουμε συνείδηση της δύναμης που έχουμε και ας την χρησιμοποιήσουμε στον αγώνα για μια αυτόνομη και αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, για μια κοινωνία οικονομικής και πολιτικής ισότητας.

Θεσσαλονίκη, Φλεβάρης 1998

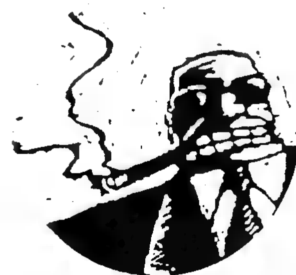

I) Συνθήκη ΜΑΙ: Η παγκόσμια δικτατορία της αγοράς

Παγκοσμιοποίηση της επιχειρηματικής κυριαρχίας *(Γνώρισε τον εχθρό σου)*

Η συνθήκη ΜΑΙ, που θα είναι το θεσμικό πλαίσιο της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας, ακούστηκε για πρώτη φορά στα τέλη του 1996. Αυτό βέβαια δεν συνέβη γιατί οι κυβερνήσεις ήθελαν να τη μοιραστούν με τους λαούς. Η συνθήκη είδε το φως της δημοσιότητας αρχικά μέσω του Internet, όταν ένας γάλλος ακτιβιστής, πήρε κάποια χαρτιά από τα χέρια ενός από τους διαπραγματευτές της ΜΑΙ, την ώρα που αυτός έφευγε από ένα συνέδριο του OECD (Οργανισμός για την Οικονομική Συνεργασία και Ανάπτυξη ή ΟΟΣΑ-συμμετέχουν οι 29 πλουσιότερες χώρες του κόσμου, ανάμεσά του και η Ελλάδα) στο Παρίσι. Τα χαρτιά αυτά περιείχαν της ιδέας της συνθήκης την οποία τα μέλη του OECD διαπραγματεύονταν μυστικά από το 1995.
Η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας θεωρήθηκε στη σύγχρονη μυθολογία ως ένα φυσιολογικό φαινόμενο, όπως η εξάπλωση του σύμπαντος, που είναι αδύνατο να ελεγχθεί ή να τη σταματήσει κάποιος. Στην πραγματικότητα, η παγκοσμιοποίηση διαμορφώνεται και προωθείται με προσεκτικούς σχεδιασμούς μέσω νομοθετικών και θεσμοθετικών αλλαγών που έχουν επικυρωθεί σε μια σειρά διεθνών συμφωνιών. Συνθήκες όπως GATT (Γενική Συμφωνία για τους Δασμούς και το Εμπόριο), NAFTA (Βορειοατλαντικό Σύμφωνο Ελεύθερου Εμπορίου) και EMU ¯ κονομική Νομισματική Ένωση), προωθούν την ελεύθερη διακίνηση χρημάτων και αγαθών και μεταφέρουν την πραγματική εξουσία σε απρόσιτους οργανισμούς, όπως ο WTO (Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου).
Το αποτέλεσμα των νέων τεχνολογιών, της εξαγοράς μικρών εταιρειών από πολυεθνικές, των κοινών εγχειρημάτων μεταξύ των επιχειρήσεων και των τεράστιων κερδών τους, είναι ότι οι πολυεθνικές εταιρείες γίνονται μεγαλύτερες και ισχυρότερες. Παράλληλα με τη δύναμή τους αυξάνεται σε τεράστια ύψη και η απληστία τους. Με αυξανόμενη αλαζονεία, οι εταιρείες υπαγορεύουν διεθνείς συνθήκες που ανοίγουν το δρόμο για μια παγκόσμια οικονομία. Συγχρόνως, ενώ η κυριαρχία των κυβερνήσεων επαναπροσδιορίζεται στους τομείς του ελέγχου και της καταστολής, οι τράπεζες και οι επιχειρήσεις μπορούν να λειτουργούν ελεύθερα σε όλους τους υπόλοιπους. Η ΜΑΙ θα αντικαταστήσει όλες τις κατακτήσεις των κοινωνικών και πολιτικών κινημάτων με ένα παγκόσμιο ίδρυμα διεθνών επενδυτών.
Πιθανώς ο παράγοντας με την περισσότερη επιρροή σ' αυτή τη διαδικασία, είναι ένα ιδιωτικό κλαμπ, το WEF (Παγκόσμιο Οικονομικό Forum) που έχει παραπάνω από χίλιες πολυεθνικές ως μέλη. Το WEF, εκτενής αναφορά για το οποίο γίνεται στο επόμενο κείμενο της μπροσούρας, έχει *"ένα πρωταγωνιστικό ρόλο στην παγκοσμιοποίηση της οικονομίας"*. Η αποστολή του είναι: *"να χτίζει γέφυρες στο υψηλότερο επίπεδο μεταξύ επιχειρήσεων και κυβερνήσεων"* και *"να ενοποιήσει τους αρχηγούς των επιχειρήσεων, κυβερνήσεων, ακαδημαϊκού κόσμου και των media σε ένα συνεταιρισμό"* με το να *"δημιουργείται μια μοναδική ατμόσφαιρα κλαμπ"*.

Το ιστορικό της ΜΑΙ

Το WEF έχει παίξει πρωταγωνιστικό ρόλο στο ξεκίνημα των διαπραγματεύσεων του λεγόμενου κύκλου της Ουρουγουάης. Αυτή η σειρά των δια-

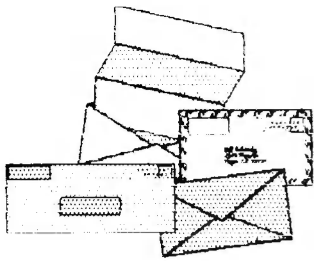
πραγματεύσεων ανάμεσα σε πάρα πολλές χώρες, που διήρκησε πολλά χρόνια, τελείωσε το 1994 με την υπογραφή της συνθήκης GATT. Η συνθήκη αυτή απελευθέρωσε, σε μεγάλο βαθμό, την εμπορία αγαθών και υπηρεσιών. Αυτό ήταν αναμφίβολα το μεγαλύτερο βήμα για τη θεσμοθέτηση της παγκοσμιοποίησης από τη δημιουργία του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (FMI) το 1948. Την 1η Γενάρη του 1994 δημιουργήθηκε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (WTO) για να εξασφαλίσει την εφαρμογή της συνθήκης GATT. Την ίδια χρονιά ο WTO ξεκίνησε διαπραγματεύσεις για μια πιο εκτεταμένη συνθήκη πέραν από τα όρια της GATT που ονομάζεται MIA (Πολυμερής Συνθήκη Επενδύσεων). Το Δεκέμβριο του 1996, οι διαπραγματεύσεις για τη MIA σταμάτησαν κατά τη διάρκεια του συμβουλίου υπουργών του WTO, στη Σιγκαπούρη. Δεκατρείς "αναπτυσσόμενες" χώρες του νότιου ημισφαιρίου, μεταξύ αυτών η Κίνα, η Μαλαισία και η Ινδία, διαμαρτυρήθηκαν έντονα για τη MIA. Μετά από πολύ πίεση από μέρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (EU), των ΗΠΑ και άλλων πλούσιων χωρών, η μια μετά την άλλη ενέδωσαν, εκτός από την ινδική κυβέρνηση, που συνέχισε να αντιστέκεται και δήλωσε ότι ποτέ δεν θα τη συνυπογράψει. Η άρνηση αυτή, της ινδικής κυβέρνησης, μπλόκαρε τις διαπραγματεύσεις γιατί οι αποφάσεις στον WTO μπορούν να παρθούν μόνο με γενική συναίνεση. Από τότε η MIA τέθηκε στο παρασκήνιο και υπάρχει μόνο συζήτηση στα πλαίσια της ομάδας εργασίας του WTO. Για να αποφευχθεί η αντίδραση των φτωχών χωρών, οι ΗΠΑ πήραν την πρωτοβουλία να αρχίσουν μυστικές διαπραγματεύσεις μέσα στον OECD. Αυτή η καινούρια συνθήκη ονομάζεται Πολυμερής Συμφωνία για τις Επενδύσεις (MAI). Η MAI και η MIA έχουν ακριβώς τον ίδιο σκοπό, να άρουν όλα τα εμπόδια από τις επιχειρηματικές επενδύσεις.

Λόμπι και διαπραγματεύσεις

Από το 1995, αντιπρόσωποι των χωρών του OECD, διαπραγματεύονται μυστικά τη MAI. Σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμά τους, οι διαπραγματεύσεις θα πρέπει να τελειώσουν στα τέλη Απριλίου του 1998. Στη συνέχεια, η συνθήκη θα πρέπει να εκριθεί από τα κοινοβούλια των χωρών-μελών του OECD. Σύμφωνα με τον Frans Engering, τον Ολλανδό πρόεδρο της επιτροπής MAI-OECD, *"οι διεργασίες για τη MAI δεν μπορούν να καθυστερήσουν"*. Θέλει *"μια καθαρή συνθήκη που θα υπογραφεί ολόκληρη"*. Οι χώρες που θα υπογράψουν τη συνθήκη είναι υποχρεωμένες να παρουσιάσουν ένα χρονοδιάγραμμα στα πλαίσια του οποίου όλες οι νομοθεσίες που έρχονται σε σύγκρουση με τη MAI θα καταργηθούν. Από τη στιγμή που μια χώρα υπογράψει τη συνθήκη, τότε θά 'ναι δεσμευμένη από τη συνθήκη για τουλάχιστον 20 χρόνια. Οι χώρες που θα υπογράψουν τη MAI θα μπορούν να αποφασίσουν αν θέλουν να φύγουν μετά από 5 χρόνια, και μετά από αυτό θα πρέπει να υπακούουν τις επιταγές της MAI για ακόμα 15 χρόνια.

Ενώ τα λόμπι των μεγάλων επιχειρήσεων έχουν αναμειχθεί στις διαπραγματεύσεις για τη MAI από την αρχή, το κοινό έχει κρατηθεί απ' έξω. Το Διεθνές Εμπορικό Επιμελητήριο, ένα λόμπι πολυεθνικών με μεγάλη επιρροή, συνέταξε μια πρώτη εκδοχή της MAI το 1996 που δεν είναι ουσιαστικά διαφορετική από την τωρινή μορφή της. Είναι επίσης σημαντικό να γνωρίζουμε ότι από τις 500 μεγαλύτερες πολυεθνικές, οι 475 έχουν την βάση τους σε χώρες του OECD. Αυτό σημαίνει ότι οι "αναπτυσσόμενες" χώρες δεν είχαν καμιά ανάμειξη στην διαμόρφωση της συνθήκης. Όταν οι διαπραγματεύσεις θα έχουν τελειώσει θα κληθούν να την υπογράψουν θέλοντας και μη, μιας και οι πολυεθνικές έχουν ήδη χαρακτηρίσει την επικύρωση της MAI ως "ασφαλές κριτήριο επενδύσεων". Και σε μια παγκοσμιοποιημένη οικονομία οι "αναπτυσσόμενες" χώρες δεν μπορούν να κάνουν χωρίς τις ξένες επενδύσεις.

συνεχίζεται στο επόμενο τεύχος

γράμματα στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ

ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ;

(Τρεις νέοι προφυλακίστηκαν από τις 8/12 γι' αυτό το «κακούργημα»)

"Οὐκ ἠδίκησαν ἀλλ' ἠτύχησαν"
Γοργίας

«Τι σημαίνει δικαιοσύνη σήμερα, λίγα χρόνια πριν τη νέα χιλιετηρίδα; Αυτό είναι το ερώτημα που θέτει πιεστικά η φιλοσοφία και το οποίο πρέπει να αντιμετωπισθεί από τη σκοπιά της βαθύτατης κρίσης του δικαίου. Η κρίση του νόμου, τόσο ως γνωστικού αντικειμένου όσο και ως κοινωνικής πρακτικής και επαγγελματικής δράσης, παίρνει δύο μορφές : εμφανίζεται ως μεταλλαγή της μορφής του δικαίου και ως αίτημα επανασύνδεσης του νόμου με την ηθική» (Warrington - Douzinas).

Για να απαντήσουμε όμως στο ερώτημα, τί είναι δικαιοσύνη σήμερα, είναι απαραίτητη μια αναδρομή.

Το δίκαιο, δηλαδή οι κανόνες ρύθμισης της ελευθερίας και της ισότητας στα βάθη των αιώνων και στους διάφορους λαούς εκπορεύονταν από την παράδοση, τον θεό ή τους θεούς και απονέμονταν απ' τους ιερείς, τους βασιλείς, τους σοφούς ή τους γέροντες. Στις κοινωνίες αυτές, ο νόμος δεν μπορούσε να τεθεί υπό συζήτηση ή, με άλλα λόγια, να αμφισβητηθεί.

Για πρώτη φορά θεσπίστηκαν νόμοι απ' όλους τους πολίτες ή επικυρώθηκαν ως νομοθεσία απ' αυτούς, στην Αθήνα και κατ' επέκταση στην Κόρινθο, στη Θήβα, στην Σπάρτη.

Έτσι, «ο νόμος, ως κανόνας συμπεριφοράς, αφ' ενός μεν εξανθρωπίσθηκε, δηλαδή αποδεσμεύθηκε από μεταφυσικές, θεϊκές και οιονεί εξ αποκαλύψεως καταβολές, αφ' ετέρου δε επέφερε την αποπροσωποποίηση της εξουσίας, στον βαθμό που δεν ήταν πλέον προϊόν αυθαίρετης βούλησης ορισμένων ανθρώπων, αλλά συμβατική έκφραση της συναίνεσης των συμβιούντων ανθρώπων, δηλαδή του αυτοκαθορισμού τους», όπως γράφει ο Αρ. Μάνεσης της Ακαδημίας Αθηνών.

Παρόμοια διαπίστωση κάνει και ο Καστοριάδης, λέγοντας «δίκαιη κοινωνία είναι μια κοινωνία, στην οποία το ζήτημα της δικαιοσύνης παραμένει σταθερά ανοικτό, μέσα στην κίνηση της ρητής αυτοθέσμισής της».

Ο Αριστοτέλης δίνει τον ορισμό του δικαίου στα «Ηθικά» του : «Αποκαλούμε, με μια παραδοχή, δίκαιο όλο αυτό που δημιουργεί και κατοχυρώνει, για την θεσμισμένη κοινωνία, την ευτυχία». Ο νόμος επιτελούσε για τους αρχαίους Έλληνες ένα έργο όχι μόνο απαγόρευσης και επιτήρησης, αλλά και αγωγής. Ο Ισοκράτης, ο Πλάτων και ο Αριστοτέλης θεωρούν τους νόμους ιδεώδες σύστημα εκπαίδευσης. Στην αθηναϊκή δημοκρατία η πόλη ήταν αυτόνομος και αυτόδικος δηλαδή οι ίδιοι οι πολίτες και όχι οι αντιπρόσωποί τους νομοθετούσαν και εκδίκαζαν τις υποθέσεις ως δικαστές, δια κληρώσεως.

Η ντε Ρομιγύ της γαλλικής ακαδημίας αναφέρει ότι ο νόμος γεννήθηκε με τη δημοκρατία. Έχοντας ένα σύστημα περίπλοκο και πολύπλοκο, απέτρεπαν τις παρασπονδίες, όπως με την «γραφή παρανόμων», που απέκλειε τις άσκοπες μεταβολές, αφού έδινε στον πολίτη την ευκαιρία να αποδείξει το άδικο ενός νόμου και να τον καταργήσει, στο δια κληρώσεως λαϊκό ορκωτό δικαστήριο των 501 ή 1001 ή 1501 πολιτών. Αυτός δε που είχε προτείνει τον συγκεκριμένο νόμο τιμωρούνταν αυστηρά, γιατί εξαπάτησε τον λαό.

Τον ίδιο σκοπό εξυπηρετούσε και η διαδικασία της γραφής «νόμον μη επιτήδειον θείναι», να προστατεύσει το νομοθετικό οικοδόμημα της πόλης από την ακαταλληλότητα ενός νόμου και ιδίως αντιθέτου προς τα συμφέροντα του λαού.

Με την κατάλυση των πόλεων, εμφανίστηκαν το ρωμαϊκό δίκαιο, το φεουδαλικό, το κανονικό της εκκλησίας, το βασιλικό, το εμπορικό και το φυσικό δίκαιο. Στον δε μεσαίωνα επικράτησε η δημόσια κατακρεούργηση των κατηγορουμένων, ένα θέαμα απεχθές και βάρβαρο, που μαρτυρεί την αθλιότητα της κοινωνίας ώσπου εμφανίστηκαν οι φυλακές και, εύλογα, θέτει ο Φουκώ το ερώτημα, στο «Η Γέννηση της Φυλακής» : από πού ξεκινάει αυτή η παράξενη πρακτική και το περίεργο σχέδιο, να φυλακίζεις για να αναμορφώσεις, που προβάλλουν όλοι οι σύγχρονοι Ποινικοί κώδικες ; Μήπως πρόκειται για κάποια παλιά κληρονομιά των μπουντρουμιών του Μεσαίωνα ; Μάλλον, ίσως, πρόκειται για μια νεότερη τεχνολογία : για την οργάνωση, από τον 16° ως τον 19° αιώνα, ενός συνόλου από διαδικασίες για αστυνόμευση, έλεγχο, επιτήρηση, διαπαιδαγώγηση των ατόμων, κάνοντάς τους συγχρόνως «πειθαρχικούς και ωφέλιμους».

Δεν τιμωρούμε πια, αλλά αναμορφώνουμε. Εξ' ου και η ονομασία αναμορφωτήρια ή σωφρονιστικά καταστήματα !

Ο Σωκράτης, όμως, δίνει διαφορετικό ορισμό στην σωφροσύνη και τον τρόπο που επιτυγχάνεται.

Σήμερα, η τεχνική ορολογία και τα εξειδικευμένα τεχνάσματα συμβάλλουν στην αποξένωση των πολιτών από τους νομικούς θεσμούς. Το δίκαιο, ως σύνολο αρχών, κανόνων και πολύπλοκων μεθόδων εφαρμογής του, αποτελεί αποκλειστική απασχόληση μιας τάξης μυημένων, που χειρίζεται έννοιες και όχι την πραγματικότητα, απομονώνει τις καταστάσεις από το ανθρώπινο στοιχείο τους, για να καταλήξουν σε νομικά ζητήματα με τρόπο αφηρημένο.

Οι νόμοι, όμως, πρέπει να έχουν το προτέρημα της σαφήνειας και της συναχής, αναφέρει ο Δημοσθένης και ο Ισοκράτης συμφωνεί, συμπληρώνοντας, στον «Παναθηναϊκό» του λόγο : «να μην είναι γεμάτοι από τόση σύγχυση και τόσες αντιφάσεις, ώστε να μην μπορεί κανείς να καταλάβει ποιοί είναι απ' αυτούς χρήσιμοι και ποιοί άχρηστοι».

→→→

→→→ Ο νομοθέτης οφείλει να κατέχει μια πραγματική επιστήμη των στόχων της νομοθεσίας, δηλαδή την πολιτική επιστήμη, με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου.

Ο Πλάτων συμβουλεύει, οι νόμοι να μην έχουν σαν αποστολή την διασφάλιση των καθεστώτων. Πρέπει να αποβλέπουν στο καλό όλων και να καθιστούν την πολιτεία «ελεύθερη, ενωμένη και λογική».

Μια διηνεκής διαπίστωση των Κινέζων συγγραφέων ήταν, ότι η αύξηση της τιμωρίας στην αυτοκρατορία έφερνε κοντύτερα την εξέγερση και την αναταραχή, ενώ ο Μοντεσκιέ, στο «Πνεύμα των Νόμων», παρατηρεί : «θα ήταν εύκολο να αποδείξουμε ότι σε όλα ή σχεδόν σε όλα τα κράτη της Ευρώπης, οι ποινές μειώθηκαν ή αυξήθηκαν, στο μέτρο που αυτά πλησίασαν ή απομακρύνθηκαν από την ελευθερία». Στην σύγχρονη εποχή, στην Αγγλία, στην Γαλλία, στην Γερμανία, στην Αμερική, η πρόθεση της εξουσίας είναι να διεισδύσει σε χώρους, άβατους παλαιότερα για το δίκαιο. Φαίνεται διατεθειμένη να ελέγξει κάθε κοινωνική λειτουργία και να προγραμματίσει ακόμα και τις πιο προσωπικές ενέργειες και μύχιες σκέψεις των πολιτών. Και, με αυτή την διαπίστωση, φθάνουμε στην αιτία για την οποία γράφτηκε αυτό το κείμενο.

Εναντιωθήκαμε, ως πολίτες με την ιδιότητα του εκπαιδευτικού λειτουργού, στο νομοσχέδιο του μίσους για την εκπαίδευση - όπως το ονομάζουμε - κάνοντας απεργία πείνας 57 ημερών, εκ των οποίων 47 στο δρόμο και 10 στο νοσοκομείο, φθάνοντας στα όρια του θανάτου, γιατί θεωρήσαμε ότι αυτό το νομοσχέδιο, στην καλύτερη περίπτωση, θα καταστήσει τα παιδιά νευρωτικά ναυάγια - ψυχρές μηχανές.

Την αγωνία μας αυτή, την ενστερνίστηκαν και οι τρεις νέοι, ο Μιχάλης Αναγνώστου, ο Γιώργος Μιχαηλίδης και η Ελένη Μανάβη, που παρέστησαν στην συναυλία αλληλεγγύης στις φοιτητικές εστίες Αθηνών. Δημιουργήθηκαν, όμως, επεισόδια και καταστροφές γύρω απ' τον χώρο και συνελήφθησαν οι 3, ενώ δεν συμμετείχαν στα επεισόδια, αφού μάλιστα ο ένας ήταν μέλος του μουσικού συγκροτήματος, και απλώς επέστρεφαν στο σπίτι τους, μετά την βίαιη διάλυση της συναυλίας από την αστυνομία.

Και τίθεται αμείλικτο το ερώτημα : είναι αυτός λόγος να σαπίζουν στην φυλακή ; Και πώς θα τους αποζημιώσει, ψυχικά κυρίως, αλλά και ηθικά, το κράτος, τώρα που θα αποδειχθεί η αθωότητά τους για την σωρεία «κακουργημάτων», που δήθεν διέπραξαν ; Θα επιβεβαιωθεί, άραγε, η ρήση από τους «Νόμους» του Πλάτωνα, που βαρύτατα καταλόγιζε : «οι νομοθέτες νομοθετούν χωρίς να συνδυάζουν πειθώ και εξαναγκασμό, αλλά μόνο την καθαρή βία» ; Οι νομοθέτες και οι δικαστές, όμως, θα έπρεπε να είναι έμμεσα οι παιδαγωγοί του λαού, ένα καθήκον ευγενικό μα και δύσκολο.

Η άμεση αποφυλάκισή τους θα ήταν ένα ψήγμα αποκατάστασής τους, αν και μια αποφυλάκιση, χωρίς την εκδίκαση, είναι μια μέθοδος εξόχως σκληρή, κατά την γνώμη μας.

Συμπαραστεκόμαστε αμέριστα στην επώδυνη ταλαιπωρία αυτών των νέων που δείξαν αλληλεγγύη και ευαισθησία στην αγωνιώδη για την παιδεία πράξη μας γιατί η ανεπάρκεια ή η πλήρης απουσία του συναισθήματος της ανθρώπινης αλληλεγγύης γεννάει την εξαθλίωση και την βαρβαρότητα. Η δικαιοσύνη οφείλει να σταθεί στο ύψος της, διαφορετικά θα πολλαπλασιάζονται τα προβλήματα και οι άσχημες εντυπώσεις, όπως έγινε με δυο πρόσφατες περιπτώσεις, του απεξαρτημένου από τα ναρκωτικά Πουρσανίδη που οδηγήθηκε στην φυλακή και του οκτάχρονου (!) κορπσιού που θα οδηγούνταν στην φυλακή για επαιτεία αν δεν συγκέντρωναν χρήματα οι δικηγόροι Θεσσαλονίκης, που δείξαν ότι έχουν ακόμα ευαισθησία. Για να μην φθάσουμε στο σημείο, που προτάθηκε στις ΗΠΑ, να εκδικάζουν ψυχρά με δεδομένα οι ηλεκτρονικοί υπολογιστές.. Άλλως, το ερώτημα του Πασκάλ, «είναι ο νόμος νόμος επειδή είναι δίκαιος ή είναι ο νόμος δίκαιος επειδή είναι νόμος ;» απαντάται με το «είναι ο νόμος δίκαιος επειδή, απλά, είναι νόμος !».

«Η πολιτεία με τους νόμους διαπαιδαγωγεί τους ανθρώπους», λέει ο Σιμωνίδης, ενώ «η περιφρόνηση των πλεονεκτημάτων της ευνομίας οδηγεί στην τυραννία», γράφει ο ανώνυμος του Ιαμβλίχου.

Η αλληλεγγύη, για την οποία κατηγορούνται οι 3 νέοι, δείχνει, στην ουσία, ότι έχουν ήθος και παιδεία, σε μια απρόσωπη, κομφορμιστική και ιδιωτεύουσα κοινωνία, που όλοι την την στιγματίζουν, αλλά συμμετέχουν Άλλωστε, έρχεται σε πλήρη «συμμόρφωση» με το σύνταγμα, άρθρο 25, παρ. 4, που λέει : «το κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής αλληλεγγύης». Έτσι, η πρόσφατη απόφαση του Αρείου Πάγου, με την οποία ποινικοποιείται η αλληλεγγύη, αφού όποιος δεν εξαφανιστεί από χώρους όπου πραγματοποιούνται διαμαρτυρίες, αλλά παραμείνει έστω και σαν θεατής θα τιμωρείται με φυλάκιση, είναι σίγουρο ότι θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα στην κοινωνία. Όμως, ο νόμος δεν πρέπει να διατυπώνει μόνο τις απαγορεύσεις, αλλά να δίνει και θετικά κίνητρα, καθώς και να δημιουργεί ανθρώπους ικανούς να δίνουν ουσιώδες περιεχόμενο στην κοινωνική ζωή.

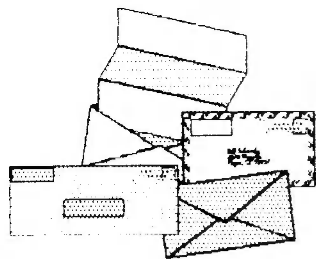
Κλείνοντας, ευχόμενοι άμεση αποφυλάκιση στους άδικα ταλαιπωρημένους νέους, θα αναφέρουμε τα λόγια του Δημοσθένη από τον «κατά Τιμοκράτους» : «Οι νόμοι αποτελούν τα ήθη της πόλεως» και «καμιά πόλη δεν σώθηκε ποτέ ως τώρα μεταχειρισθείσα νόμους κακούς».

Ας μην λησμονούμε ότι η απόφαση βγαίνει στην Αθήνα, την πόλη που δημιούργησε τον νόμο, την δημοκρατία και την ελευθερία.

Ελένη Παληοτζήκα - Δημήτρης Κούγκας
Εκπαιδευτικοί
Θεσσαλονίκη, 1-2-1998.

Υ.Γ. 1 - Ζητάμε συγγνώμη από τους τρεις νέους που καθυστερήσαμε να γράψουμε και να στείλουμε το κείμενο, ενώ το είχαμε προγραμματίσει για νωρίτερα, αλλά σοβαροί λόγοι υγείας - εξ αιτίας της απεργίας πείνας - δυστυχώς δεν μας το επέτρεψαν.

Υ.Γ. 2 - Το κείμενο στάλθηκε στην Ανακρίτρια, στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, στον αρχηγό της αστυνομίας, στους υπουργούς δικαιοσύνης και δημοσίας τάξεως, στον δικηγορικό σύλλογο Αθηνών και Θεσσαλονίκης και στον τύπο, καθώς και στον γενικό γραμματέα του υπουργείου δικαιοσύνης κ. Νταϊλιάνα.

γράμματα στον ΑΝΑΡΧΙΚΟ

Το Καματερό είναι πιο μακριά από το Μεξικό ;

Από την ιστορία του διεθνούς επαναστατικού κινήματος είναι ολοφάνερο ότι, στις διάφορες κοινωνικές επαναστάσεις, οι πρώτοι που έβγαζαν τα κάστανα από την φωτιά ήταν οι αναρχικοί. Στη ρώσικη επανάσταση, οι «πεφωτισμένοι» μπολσεβίκοι, μόλις πήραν την εξουσία, έκλεισαν τις λέσχες τους και τους κυνήγησαν αμείλικτα για την ιδεολογία τους. Αργότερα, η σταλινική κλίκα τους εξόντωσε κλείνοντάς τους κατά δεκάδες χιλιάδες σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στον εμφύλιο πόλεμο της Ισπανίας, τα αμαρτήματα της Κροστάνδης και η καταστολή της ομάδας Μαχνό από τον κόκκινο στρατό δεν ήταν αρκετά για να αποτρέψουν τους Ισπανούς αναρχικούς από το να σχηματίσουν λαϊκό μέτωπο ταξικής συνεργασίας, το οποίο ήταν ουσιαστικά υπεύθυνο για τη νίκη του φασισμού και της μοναρχίας στην Ισπανία. Οι σύντροφοι αναρχικοί, με το σύνδρομο της Κροστάνδης στα μυαλά τους, άφησαν ανυπεράσπιστους τους τεταρτοδιεθνιστές του Πουμ, που σφαγιάσθηκε από τους σταλινικούς κατ' εντολή της Μόσχας.

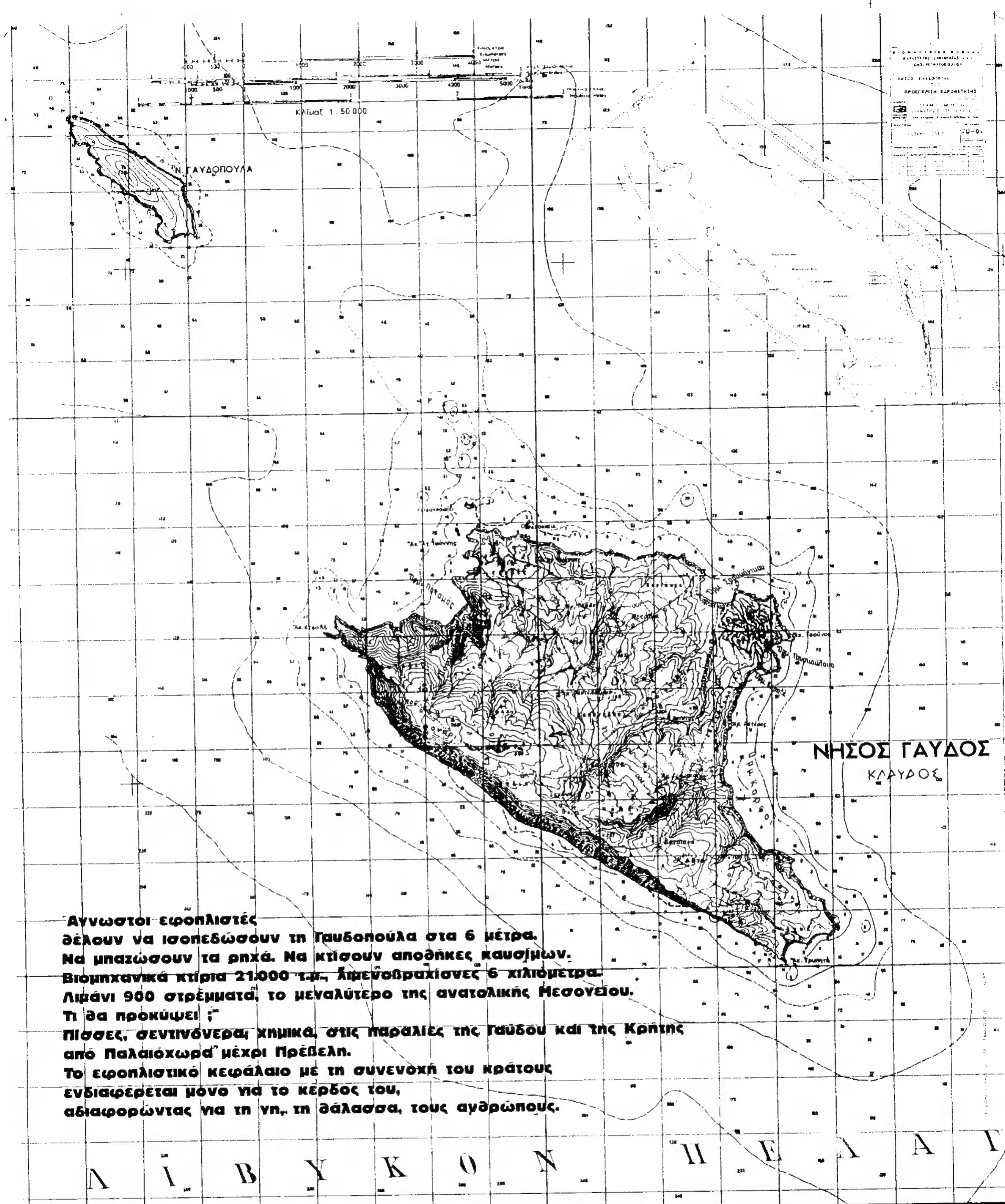
Σήμερα, που χτυπιούνται οι αναρχικοί στον τόπο μας, ποιά είναι η ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη των επαναστατών; Ήδη ο κοινωνικός αγωνιστής Βλασσόπουλος βρίσκεται στις φυλακές Χίου. Δεκάδες Έλληνες αναρχικοί, ιδιαίτερα νεολαίοι, οδηγούνται στα κρατητήρια της ασφάλειας «για να πουν το γνωστό ποίημα». Και η επαναστατική και μαχόμενη αριστερά κάνει... σχέδια για τις δημοτικές εκλογές και μαζεύεται για να διαδηλώσει την αλληλεγγύη της για τον τρίτο κόσμο ! Για τους επαναστάτες αναρχικούς, κάνουν την πάπια, το παγώνι ! Δεν γράφουν τίποτε στα έντυπά τους για τις διώξεις των αναρχικών από το αυταρχικό κράτος του ΠΑΣΟΚ, με μια μόνο εξαίρεση : το περιοδικό που απλά δημοσίευσε την διαμαρτυρία δυο αγωνιστών, που τόνιζαν τα εξής : «Δεν χρειάζεται να συμφωνεί κανείς με τον Νίκο. Κι εμείς έχουμε μαζί του σοβαρές διαφωνίες για την μετέπειτα δράση του και ίσως ακόμα για την τακτική του, αναφορικά με τον στρατό. Όμως, αν αφεθεί μόνος του, αυτή την κρίσιμη ώρα, αυτό θα είναι πλήγμα για το σύνολο της Αριστεράς». Δηλαδή, πρέπει να υποστηρίζουμε μόνο όσους δηλώνουν θύματα σκευωρίας ;

Αν η σταλινική γραφειοκρατία έθαψε ολοκληρωτικά, με την τακτική της, το έργο του Λένιν «Κράτος και Επανάσταση», τα εργατικά συμβούλια και οι κολλεκτίβες στην Ισπανία του εμφυλίου πολέμου δεν θά 'ναι μόνο φαντάσματα και ερινύες στα όνειρα των σταλινικών, αλλά το ίδιο επίσης θά 'ναι σ' αυτούς τους επαναστάτες της πισινής, τους αριστερούς ινστρούχτορες των πανεπιστημίων της αστικής ιδεολογίας και στους αρριβίστες των σοσιαλπατριωτικών σαλονιών και λεσχών που χρηματοδοτούνται από τους ντόπιους καπιταλιστές. Είπαμε, το «έχειν» καθορίζει του καθενός τη νοοτροπία, ιδεολογία και πολιτική στάση.

Αθήνα, 7-2-98
Τάσος Μπαρζούκας,
τεταρτοδιεθνιστής.

Μια σύντομη απάντηση : Καταλαβαίνουμε την πίκρα των τεταρτοδιεθνιστών. Ο Τρότσκι, χασάπης της Κροστάνδης, έχασε την εξουσία μέσα απ' τα χέρια του. Του την άρπαξε ο άλλος χασάπης, ο Ιωσήφ Βησσαριόνοβιτς. Εξόριστος και απομονωμένος, ο Τρότσκι αναζήτησε απεγνωσμένα βοήθεια από τα ...θύματά του ! Να είναι άραγε «παθητική» ή «ενεργητική» η έννοια του τίτλου του βιβλίου του, «Προδομένη Επανάσταση» ;... Όσο για τον ισπανικό εμφύλιο, που ξεσπάει πριν περάσουν δυο δεκαετίες απ' το μακελειό των Αναρχικών στην Κροστάνδη, οι Αναρχικοί συγγραφείς έχουν το θάρρος να ομολογούν : «Ο Εμφύλιος Πόλεμος καταβροχθίζει την Επανάσταση» (τίτλος βιβλίου, που το συνιστούμε ανεπιφύλακτα στον σύντροφο Τάσο)... Εκείνο που θα θέλαμε, πάντως, από τον τεταρτοδιεθνιστή σύντροφο, θα ήταν δυο λόγια για την στάση των τεταρτοδιεθνιστών απέναντι στην Επανάσταση στην Ισπανία, την εποχή που η Επανάσταση αυτή εξελισσόταν. Ποια ήταν η στάση τους απέναντι στα Εργατικά Συμβούλια και στις Κολλεκτίβες : Ποιά ήταν η στάση τους απέναντι στα Αναρχικά και Αναρχοσυνδικαλιστικά κινήματα της Λατινικής Αμερικής : Ποιά ήταν η στάση του Τρότσκι απέναντι στην Tierra y Libertad, το κίνημα των προλετάριων και των ακτημόνων του Μεξικού (όπου βρισκόταν εξόριστος) : Για τις σχέσεις του Πουμ (Partido Obrero Unificado Marxista = Ενιαίο Εργατικό Μαρξιστικό Κόμμα) και των Αναρχικών, του συνιστούμε και πάλι το βιβλίο των Λαντάου Ολιβιέ «Η Γκε Πε Ου στην Ισπανία» (απ' τις εκδόσεις Ελεύθερος Τύπος) και - αν αυτό δεν τον καλύπτει - ας δει και το «Γη και Ελευθερία» του τεταρτοδιεθνιστή Κεν Λόουτς, που όσο κι αν είναι «αντιαναρχικός», δεν διστάζει να πει και κάποιες αλήθειες. Τέλος, τον παραπέμπουμε και στο τεύχος του Αναρχικού (του Ιούλη του 1996) με το φωτογραφικό αφιέρωμα στον Εμφύλιο Πόλεμο της Ισπανίας, παρμένο από τα αρχεία της CNT, όπου φιγουράρουν αρκετές φωτογραφίες μελών του Πουμ (και του George Orwell), σαν απόδειξη της συμμετοχής Αναρχικών και Αναρχοσυνδικαλιστών (τουλάχιστον του φωτογράφου) στις επιχειρήσεις της «Φάλαγγας Λένιν». Και, βέβαια, τον καλούμε να μας πει και ποιοι τεταρτοδιεθνιστές συγγραφείς έχουν ασχοληθεί με το Πουμ, με τον Αντρές Νιν, και γενικά με την Επανάσταση και τον εμφύλιο της Ισπανίας, για να δούμε κι εμείς πώς οι Αναρχικοί «συνέβαλαν στη νίκη του φασισμού και της μοναρχίας». (Αλήθεια, ποιόν ρόλο έπαιξαν στην υπόθεση οι τεταρτοδιεθνιστές της Αγγλίας και της Γαλλίας, που εκείνη την εποχή συμμετείχαν στις κυβερνήσεις των δυο αυτών χωρών ;). Και, βέβαια, πρέπει να τον ρωτήσουμε ευθέως : Όταν ο Κροπότκιν κήρυσσε την αντίσταση στον γερμανικό επεκτατισμό, εξέφραζε «ρατσισμό», κατά τη γνώμη του ; Περιμένοντας το νέο του γράμμα, ωστόσο, πρέπει να πούμε πως συμφωνούμε απόλυτα μαζί του σ' ένα σημείο : «Δηλαδή, πρέπει να υποστηρίζουμε μόνο όσους δηλώνουν θύματα σκευωρίας ;». Σημείο, που για μας αξίζει πολύ περισσότερο από τις «ιστορικές διαφωνίες».

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΑΥΔΟΠΟΥΛΑΣ

ΚΑΙ ΤΗ ΡΥΠΑΝΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΛΙΩΝ ΓΑΥΔΟΥ - ΣΕΛΙΝΟΥ - ΣΦΑΚΙΩΝ

ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ ΧΑΝΙΩΝ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ: ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΦΛΕΒΑΡΗ 8μ.μ.